

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felajánlások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Altató nóta.

Pécs, 1899. szeptember 25.

A szorongó kormánypárti keblek megkönnyebbülten sóhajtanak föl. Megbukott a Thun kabinet, amely nem tudta biztosítani a nyugodt parlamenti működést Ausztriában s ezzel veszélyeztette az egyedül üdvözítő közösügyes alkotmányt, mert delegáció nélkül mégis csak bajos dolog lett volna a „fortwursteln“ a 14 ik §-sal, ezzel az egyetemes hatású osztrák arkánnummal.

Persze józan emberi számitással alig lehet megérteni, hogy honnét veszi a magyar kormánypárti sajtó az osztrák kormány bukására épített azt az optimisztikus megnyugvását, hogy most már minden jóra fordul. Hisz mióta az osztrák zűrzavar dühöng a Lajthán túl, nem ez az első kormányváltás, a melyet ugyanabból a célből s ugyanazzal a vérmes reménységgel vittek keresztül, hogy t. i. ezzel sikerülni fog az egymás ellen dühöngő pártokat megbékíteni s a parlamentet ismét munkaképesé tenni, de valamennyi új kormány elődje sorsára került, mert ezt az eredményt elérni képes nem volt.

Mi jogosítja föl tehát most a reménykedőket arra, hogy a Thun-kormány bukásától az osztrák alkotmányos viszonyok gyógyulását várják? Pedig ebben a reménykedésben versenyeznek a kormánypárt féltés negyedhivatalos közlönyei. A „Pester Correspondenz“ azt írja, hogy „a magyar politikai körökben azt a reményt ápolják, miszerint az osztrák birodalmi gyűlés a kiegyezés kihirdetése után már legközelebb ismét fölveszi működését és egész komolyan hozzálát, hogy alkotmányos föladatainak eleget tegyen“. A „Budapesti Hírlap“, mely legutóbb csaknem akkora Pál-fordulást csinált, mint Horánszky Nándor, diadallal hirdeti, hogy »a veszedelem, hogy nem lesz delegáció és a gazdasági kiegyezést a Reichsrath megobstruálja vagy visszaveti, Thun lemondásával megszüntnek tekinthető«. A „Budapesti Napló“ azzal kecsegteti olvasóit, hogy »az új kabinet nyilván politikailag semleges természetű lesz és valószínűleg

megkapja a pártoktól azt a fegyverszünetet, amely alatt létrejöhet a delegáció«.

Azt azonban e lapok egyike sem árulja el, vajjon mi is lenne hát az az arkánnum, amely ezt a csodás eredményt fölidézné. Mert pusztán azt a tény, hogy a Thun-kabinet átengedi helyét egy másiknak, ilyenek csak nem tarthatják. Hisz a zavaroknak, a Reichsrath munkaképtelenségének nem Thun gróf volt az oka és fölidézője s bukását is csak az okozta, a miért elődei is buktak, hogy t. i. nem voltak képesek a zavarokat megszüntetni.

Mondják persze, hogy minden bajnak szülőke a Badeni-féle nyelvrendeletek voltak, mert ezek idézték föl a németek obstrukcióját, amely minden parlamenti működést lehetetlenné tett. Az új osztrák kormánynak tehát első dolga lesz ezeket a nyelvrendeleteket megszüntetni s ezzel egy csapásra megszűnik az obstrukció és helyreáll a parlamenti rend.

Valóban, ha ez olyan egyszerű és biztos sikerű dolog lenne, csudálatos, hogy ezt a Kolumbus-tojáást már az eddigi osztrák kormányok is föl nem találták. Csak-hogy olyan Hübnerre van ám az egésznek, amely eleve magában hordja az egész békítési kísérlet bukásának a csiráját. Mert nagyon téved, aki az osztrák parlament zavarainak gyökerét a nyelvrendeletekben keresi. Alapoka az osztrák parlament csőd-jének nem más, mint az az igazság, hogy az Ausztria gyűjtőneve alá foglalt ellentétes elemeket egy alkotmányos organizmusban egyesíteni lehetetlen.

Hisz azokat a nyelvrendeleteket is csak azért bocsátották ki annak idején, hogy a parlamentet munkaképesé tehesék a csehek fenyegető obstrukciójával szemben. Nos, a cseh obstrukciót megelőzték velük, de fölidézték a németek obstrukcióját. Persze az esetleges német obstrukcióról akkor éppen olyan lenézőleg nyilatkoztak, mint a hogyan kicsinylik most a csehek obstrukciójának eshetőségét.

Pedig ha az új kormány a nyelvrendeletek megszüntetésével akarja megnyerni az obstruáló németeket, akkor semmi kétség sem merülhet föl afelől, hogy a

csehek lépnek az obstrukció terére s ha ezek ebben a tekintetben egyáltalán szorultak volna oktatásra, ezzel szolgáltak nekik bőségesen eddig a németek.

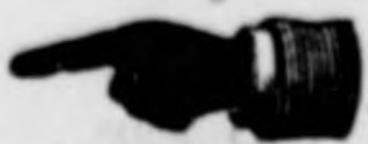
A „Narodni Listy“ máris megfujja a harci riadót, a mikor közli azt a kudarcot, mit Kaizl pénzügyminiszter vallott a cseh képviselők vezéréivel, Javorszky, Pálffy, Herold, Pacak és Stranzky képviselőkkel folytatott tanácskozásában. Valamennyi cseh képviselő kijelentette, hogy szó sem lehet arról, miszerint a csehek hozzájáruljanak a nyelvrendeletek megszüntetéséhez. Hozzáteszi ehhez a cseh képviselők lapja: »Ha háborút akarnak a csehekkel, ám legyen, készen vagyunk rá mindenkor és azonnal«.

Nos hát mire alapítják ezek után a mi kormánypárti lapjaink azt a reménykedésüket, hogy az új kormány, amely a nyelvrendeletek megszüntetésével akarja helyreállítani a parlamenti békét, megkapja azt a fegyverszünetet, amely alatt létrejöhet a delegáció? Hisz ilyen módon nemcsak a csehek obstrukciója vehető biztosra, de még az is bizonytalan marad, vajjon a németek olyan könnyen le fogják-e szerelni a maguk eredményes obstrukcióját.

Tudják azt nagyon jól az osztrák-németek is, hogy az egész békítési akciónak valódi célja nem az osztrák alkotmányosság teljes helyreállítása, hanem csupán az, hogy a delegáció s talán még a kvótaküldöttség megválasztása lehetővé tétessék. Mihelyt a Reichsrath ezen túl lesz és esetleg a 14. §. segélyével oktroyált kiegyezést bolygatni akarná, ami pedig a németeknek is eltökélt szándéka, rögtön szétkergetik az egész parlamenti zsibvásárt. A delegáció szerencsés megválasztása után megint csak az lenne a jelszó: »a mór megtette kötelességét, a mór mehet!“ S a németek nem oly naiv politikusok, hogy a gesztenyét velük lehessen kiszedetni a parázsból.

De hát akkor mire való a magyar kormánypárti sajtó örömrádala az osztrák viszonyok biztos gyógyulása fölött? Nem egyéb ez altató nótanál, a melylyel Magyarország közvéleményét boldog szendergésbe akarják ringatni. Mert bizony azok

Apácza-utcza 2. sz., Takarékpénztári új palota.

 A kizárólagos állandó posztó gyári raktár

értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy az angol, gráci, brünni és brassói őszi férfiszövetek újdonságai megérkeztek. Minthogy Pécsen ilyen kizárólagos üzlet még nem volt, így módjában áll mindenkinek ruházati szükségletét elegánsan és olcsón beszerezni, miről mindenki meggyőződhetik.

LEICHNER és FLEISCHER
posztó gyári raktár.

az osztrák zavarok már kezdik nagyon is élénken érdekelni a magyar nemzet közvéleményét, mert hisz arról van szó, hogy az örökérvényűnek hirdetett hatvanhetes kiegyezést halomra döntik.

Ez az érdeklődés természetesen a mi kormányunk felé fordítja a figyelmet, hogy hát képes-e megvédelmezni érdekeinket s fölhasználja-e a kínálkozó alkalmat önként föléledő állami önállóságunk érvényesítésére? Nagy titokban már készül az újabb elalkuvás, a közérdeklődés tehát alkalmatlan a boszorkánykonyha szakácsainak, ezért kell a megnyugtató altató nótá az osztrák zavarok biztos elmúlásáról.

Kétszeres kötelességünk tehát az éber örködés, mert a nagy bizalom mögött ott lappang az újabb alku államiságunk még meglevő csekély biztosítékainak föllázása iránt. Ébren legyünk, nehogy meglepessünk!

A magyar Cecilia-egyesület Pécsen.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. szeptember 25.

Holnap kezdődik a magyar Cecilia-egyesület két napra tervezett országos közgyűlése Pécsen.

Most három éve alakult ez az egyesület az egyházi ének és zene kultiválására Bogisich Mihály címzetes püspök, esztergomi kanonok elnöklése alatt.

Első közgyűlést Budapesten tartotta; tavaly pedig Esztergomban volt az évi rendes közgyűlés. Az idei közgyűlést először Egerbe tüzték ki, de közbejött akadályok miatt ott nem tarthatták meg. Ekkor Kalocsára szándékoztak összegyűlni, de a kalocsai székesegyház orgonája éppen restaurálás alatt lévén, itt sem sikerült az összejövetel. Most aztán Pécs felé fordult a figyelmük s Hetyey Sámuel megyéspüspök készségesen beleegyezését is adta, hogy a közgyűlést itt tartsák meg. A megyéspüspök e hó elején Walter Antal kanonokot bízta meg a közgyűlés vendégei fogadtatásának előkészületeivel, kinek elnöklése

alatt négyes tagu rendezőbizottság készítette elő a vendégek fogadtatását és elszállásolását.

Bogisich Mihály, címzetes püspök, esztergomi prépost-kanonok, mint az egyesület elnöke, erre felhívást tett közzé a Pécsen tartandó kongresszuson való megjelenésre. Felkérte a fő- és székesegyházi s nagyvárosi karnagyokat, képzőintézeti zenetanárokat, a kántorokat és mindazokat, kik az egyházi zene és ének művelése iránt érdeklődnek, hogy vegyenek részt a kongresszuson. A felhívás érdekességét növelte az is, hogy az országoshírű pécsi székesegyházi énekkar mintaelőadását már a fölhívásban jelezni lehetett. A kereskedelmi miniszter és a Dunagőzhajós társaság a közgyűlésen résztvevőknek kedvezményes menetjegyeket engedélyezett s így a kongresszus sikere előre is biztosítva volt.

És megindult a jelentkezések áradata s részvételüket pár nap alatt mintegy hatvanan jelentették be. Ugymint:

Bogisich Mihály v. püspök, kanonok Esztergom, Kutschera József e. igazgató Budapest, Schiffer Ferenc pápai kamaras, c. kanonok Budapest, Mayer Károly apátkanonok Székes-Fehérvár, Haller Jenő e. titkár Budapest, dr. Meiszner Imre e. jegyző Budapest, Kersch Ferenc karnagy Esztergom, dr. Kovács Sándor teol. tanár Temesvár, Lányi Ernő karnagy Eger, Szigeti Gyula k. tanító Kálóz (Fejér m.), Magyar József k. tanító Mésztegye (Somogy m.), Lukácsi Mátyás karnagy Rozsnyó, Félber Géza segédlelkész Fejérvár-Csurgó, Schager Ferenc áll. tanító Szapáry-Liget (Arad m.), Hanekamp György apátkanonok Győr, Ferch Mátyás prefektus Temesvár, Plank Kálmill plebános Német-Bóly, Gladich Pál plebános Magyar-Kémle (Moson m.), dr. Kopernicky Ferenc plebános Nagy-Ölyved, Ivánoczy Ferenc esp. Csendlak, Fejér István káplán Munkács, Laufer Ödön káplán Munkács, Ernei József nemzeti zenedei tanár Budapest, Niedermayer Antal tanítóképezdei tanár Szeged, Hajabács László belv. kántor Szeged, Frának Gábor karnagy Győr, Kreuterer Antal székesegyházi orgonista Szombathely, Szijártó Ferenc kántor Orsova, Bánfalvi István plebános Jobbágyi (Vas m.), Kutwasser István szt. széki ülnök Nyitra, Dusinszky Lipót karnagy Nyitra, dr. Perényi József kegyesrendi tanár Nagy-Kanisza, Hamerka Ulrik székesegyh. orgonista Kassa, Jelinek Béla k. tanító Bács-Buki, Küzdi

Aurél ciszterci rendi tanár Eger, Hidvégi Árpád plebános Béla-Banya (Hont m.), Tretter Mátyás esperes Drégely-Palánk, Boán Jenő plebános Süttör, Számálovics Ferenc plebános Tömöröd (Vas m.), Klementics László karnagy Budaörs, Ullner György kántor Budaörs, Beke József Budaörs, Bitter Illés ciszterci rendű tanár Pécs, dr. Bundala János segéd-lelkész Budapest, Döts Károly józsef-városi karnagy Budapest.

A jelentkezési határidő folyó hó 23 án járt le s ez időre a vidékről jelentkezett tagok száma nyolcvanötre emelkedett. Az újabb jelentkezők a következők:

Jadics István hitoktató Bács-Topolya, dr. Vas Bertalan cist. r. tanár, Székes-Fejérvár, Kéry Ferenc karkáplán Sz.-Fejérvár, dr. Kneiffel Ferenc karnagy Sz.-Fejérvár, Scheirich Antal vicedirektor Sz.-Fejérvár, Nits József karnagy Szatmár, Brückner Ferenc Bécs, Marcinka Imre káplán Szt.-Endre (Pest m.), Sidló Bertalan k. tanító Szt.-Endre, Millizer Károly plebános Csáb, Léh Jakab karnagy Ujvidék, Léh Pál k. tanító Uj-Verbász, Kern Ferenc kántortanító Futtak, Novacek Márton karnagy Temesvár, Battka János karnagy Pozsony, Zselevnyák Ignác karnagy Gyetva, Zsakovec Nándor karénekes Esztergom, Szupper Alfréd karnagy Csorna, Hersch Mihály Szabadka, Feigler Károly Esztergom, Horák Ede Esztergom, Simonovits Béla bankigazgató Budapest, Leats János k. tanító Budapest, Hesz Mátyás plebános Oszlop (Veszprém m.), Schwartz Gyula k. tanító Oszlop, Aschenbrenner Gyula kápl. Laskafalu, Paulay Ferenc káplán Laskafalu, Szentiványi Károly pleb. Bodajk, Hannig János plebános Kemenes-Högyész, Ceglédgyula karnagy Sopron, Horváth Béla káplán Dolnji-Miholjac, Bozetti Gyula teologus Nasitz, Tauber Sándor teol. tanár Szombathely, Bitter Péter k. tanító Apar, Studényi Gyula karnagy Zenta, Schier József pleb. Pátka, Gaál Ferenc zenedei igazgató Szabadka, Ráthner Mihály pleb. Pinkafő, Pogatschnigg Gidó karnagy Kalocsa és Révai Tibor, udvari pap, Kalocsáról.

S ha e jelentkezőkhöz a pécsi papságot is hozzávesszük, úgy a százat jóval felülhaladja a kongresszusi tagok száma.

A kongresszus rendezőbizottsága tegnap tartotta utolsó ülését Walter Antal kanonok elnöklése alatt s ma már minden készen van a vendégek fogadtatására

A kongresszus elnöke, Bogisich Mihály,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Florenca testvér.

(Törédék egy pessimista naplójából.)

A karének utolsó akkordjai melankolikus hangzottak el; a mise véget ért. Az amugy is gyér közönség néhány perc múlva magára hagyta a bús falakat s a csak rendes látogatók, az egész nap bent ácsorgó koldusok s más efféle igétől megszállott néhány némbor maradt bent. A neubergi kórházi templomban vagyunk. A kórusról ép ellebegnek az irgalmas nővérek. Lebegnek . . . nem lehet nézésnek nevezni azt a halk, kísértetiesen surranó lépteiket, a melyekkel el tűnnek az oldalajtón, be a kórházba.

Sápadt arc valamenpyi; nincs azokban az életnek egy atomnyi szikrája sem. Mélyen beesett, karikás, tűz nélküli szemek a szánalom legmélyebb érzését költik fel az emberben.

De különösen egyen akad meg a szem. Egy, még egészen ifjúkorban levő hölgy, kire ha nem is akarna rátekinteni, hangos, mellből jövő, száraz köhögése odapillantásra készíti a szemlélt. S e pillantás elég arra, hogy egy oly gyengébb érzelmű egyént, mint a minő én vagyok, sok időre kedvetlenné, életuntá tegyen.

Egy gyermek arc ez, mely már magán viseli a szenvedés enyészto nyomait. Az a megörnyedt alak s bágyadt szem eléggé tanusítja martirságát . . . S miért teszi ezt? Nem előzhetné meg a sorsot, mi reá vár?

Nem; már késő. — Feje felett lebeg Isten ítélő karja s az életnek már csak néhány rövid órája van nyitva. Ha akarna sem lehetne már rajta segíteni, de ő nem is akar. Tudja, hogy igen közel áll a megváltáshoz és ez adja meg neki a meglevő kis erejét, hogy utolsó percig hiven teljesíti fogadalmát; vigasztalja a haldoklókat ő, ki maga is vigaszra szorulna.

* * *

Semmi céloom tovább időzni e kis helyiségben és még is köt valami ide. Majd minden reggel, sőt gyakran délután is felkeresem azokat a komor falakat. Ugy érzem mintha szerelmes volnék, de ez csak mélységes fájdalom, mely elragadott; mert hiszen csak nem lehetek haldoklóba szerelmes.

Mindennap kell látnom, tudom, úgysem soká.

* * *

Aggodalmam hamarosan teljesült. Egy keddi reggelen nem látam őt megszokott helyén a kóruson. Mint később megtudám, betegen feküdt, saját apoltjai közt; nincs ereje már megküzdeni szörnyű betegségével.

— Nagy foku izgatottság vett erőt rajtam

nem tudtam nyugodni, nem volt sem éjjelem, sem nappalom. Ott kóboroltam napok hosszát a szomorú épület körül, de betérni nem mertem. Mi végett? Mi jogon? E két kérdés rebegett szüntelen előttem; hiszen énnekem senkim sem ő, hát mit törődöm vele? Erre rendesen megfordultam s rohanék haza, hogy elutazzak e szerintem borzalmas helyről. — Azonban még nem is hajnalodott, már ismét ott voltam a templomban.

— Ott valék, mint a hipnotizált, ki nem rendelkezik akaraterével. Már a koldusok is mind ösmertek és azt hiszem imádkoztak is lelki üdvösségemért; bizonyosan tébolygónak tartottak, izgatottságom miatt.

— Magam is észrevettem ezt, beesett, sápadt arcom, étvágytalanságom elhitével, hogy beteg vagyok; pedig csak fantazia vala az egész. — Nagyon megijedék, fel is tettem határozottan magamban, hogy elfutok e helyről, mely mint lidérc-nyomás nehezkezik beteg agyamra, de hiába, reggelre már másképp gondolkoztam. Rab valék békák nélkül, de nehezebb bilincsektől lekötve.

* * *

— Oh, bár rohantam volna még tegnap el, hogy ne láttam volna őt meg ismét . . . utoljára. — De kellett, akartam még egyszer látni s kívánságom teljesült Szerdai reggel volt, a szokott borongós hangulatban lépteim szinte önkénytelenül a templom felé irányultak. Valami kinos előérzet fogott el, . . . rosszat sejt-

cimzetes püspök, Esztergomból ma délben már megérkezett. Ugyancsak ma délben érkeztek meg Váray János ó-barsi plébános, Kutschera József budapesti segédlelkész és Bundala József hittanár, Budapestről, kik a kongresszusi elnökkel együtt Walter Antal kanonok vendégei.

A többi vendég nagyrészen a ma esti gyorsvonattal nyolc órakor érkezik Pécsre. Fogadtatásukra a rendezőbizottság kivonul s elszállásolás után ismerkedési estély lesz a Katholikus Körben este 9 órakor.

A kongresszus első napja holnap (kedden) lesz, a mikor is kilenc órakor Walter Antal kanonok fényes segédlettel ünnepi misét fog a vártemplomban celebrálni.

Az itt előadandó énekek a következők: a) »Veni Creator« khoráliter, b) Missa vot. de SS. Apostolis: Introitus, Graduale és Communio khoráliter, c) Palestrina: »Missa Papae Marcelli«, 6 sz. vk., d) Quadflieg: »In omnem terram« Offertorium, 2 szól. orgona kísérettel.

A közgyűlés a Katholikus Kör helyiségében 10 órakor kezdődik a következő tárgyszorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jelentések. 3. Mayer Károly fejevári apátkanonok előadása a katolikus kántorkönyv tervezetéről. 4. Indítványok.

Délben ugyancsak a Katholikus Körben diszebed lesz.

Délután a székesegyházi énekiskolát tekintik meg a tagok s 3 órakor *vecsernye* lesz a székesegyházban, khoráliter, falsibordonikkal (Caesare de Zacchariis, Viadane stb.) Vecsernye után a belvárosi templom orgonáját és *Angszter* József orgonagyárát nézik meg a vendégek.

Holnapután (szerdán) 9 órakor ismét mise lesz a székesegyházban.

Az előadandó ének a következő: Schildknecht »Requiem«, 4 szól. vkra és orgonakísérettel.

Tíz órakor a Katholikus Körben folytatják a közgyűlést a következő napirenddel: 1. Póttanfolyam szervezése s ennek keretében előadások a gregorián khorálisról, liturgiáról és az orgonáról. 2. Egyesületi ügyek. 3. Énekoktatás a katolikus iskolában.

Délben ismét ebéd lesz s utána a Zsolnay-gyárat, a Mecseket és a város más nevezetességeit tekintik meg a kongresszusi tagok.

Délután 5 órakor a székesegyházban Glatt Ignác, pápai káplán, énekiskolai igazgató, egyleti alelnök és székesegyházi karnagy vezetése alatt *egyházzenei előadás*. Műsor: 1. Witt »Oremus pro Pontifice«, 4. szól. vk. 2. »Victimae

tetem. Ugy is lön. Már messziről hangzott ki a gyászének egyes ismeretes accordja s én nem tudtam kinos sejtelmemtől egy lépést sem előbbre tenni.

Hideg verejték gyöngyözött homlokomon, fejem kábulni kezdett s visszafordultam, hogy elfussak.

De nem, meg kellett győződnöm a valóról. Elszántan léptem be a templomba; s csak miután szivverésem kissé elállt, mertem lehorgasztott fejemet lassan felemelni. Nem csalódtam. — Ott feküdt ő a főhajóban, egyszerű, sárga fakoporsóban, illatos virágok közepette. Körüle a zsámolyokon térdelve imádkoztak a többi irgalmas testvérek.

A gyertyák fénye erősen megvilágítja a viasz-sárga arcot, ki oly nyugodt, oly sima vonásokkal aludni látszott. Igen aludt is, aludta az örök álmot.

Csak egy futó pillantást vettem rá s kifutottam. Magamonkívül valék egész nap s most végre oly sok huza-vona után elutaztam; el messze e helytől, hol számomra az örülés veszélye leskelődött, hogy feledjem el a viasz-sárga arcot. — Azt hiszem, sikerült is, de nem egészen.

* * *

— Ismét itt vagyok e mogorva városkában. Azt sem tudom, minek jöttem ide. A délelőtti folyamán felkerestem a temetőt s bön-

paschali. Septuaginta khoráliter orgonakísérettel. 3. Orlando Lasso »Confitebor tibi«, 4. szól. vk. 4. Palestrina »Deus tu convertens«, 5. szól. vk. 6. Mitterer »In monte Oliveti«, 4. szól. vk. 6. Mettenleiter »Vexilla Regis«, 6. szól. vk. 7. Haller »Ave Mária«, 4. szól. vk. 8. sz. vk. Közben Hoff Richard és Simacsek Alajos székesegyházi orgonisták fognak az orgonán játszani.

Ez lesz a befejezése a két napos kongresszusnak s az esti bucsulakoma után a vendégek az éjjeli s a csütörtök reggeli vonatokkal fognak elutazni.

H i r e k.

Pécs, 1899. szeptember 25.

Ártatlanul bűnhődött.

Egy rendőri hír volna az egész, a milyen megesik nálunk minden héten vagy tíz darab. De ez alkalommal kivesszük a mindennapi históriák sorából s e helyütt számolunk be a történetkével, úgy a mint az megtörtént.

Feketeszemű, tüzről pattant szép kis asszonyka toppant be ma délután szerkesztőségünkbe s megindító szomorúsággal panaszkolt be nálunk a rendőrséget.

— Tegyük ki kérem az ujságba, mert ez mégis csak cudarság, valóságos cudarság. Milyen rettegést állottam ki az éjszaka, el se tudom így szóval mondani.

Tetszik tddni, az uram kávé legény és mindig hajnali négy órakor szokott hazajönni. Ma is vártam. Jött a négy, az öt óra, hatot vert már, sőt a hét is elmúlt, de csak nem jön.

Ilyesmi még sohasem történt meg velem. Izgatottságomban borzasztó rémképek gyötörték. Három éves házasságom óta egyszer sem történt meg ez meg.

Délelőt bemegyek a kávéházba, ahol az uram szolgálatban van. Az úr alszik, a pincérek egymást támogatják egy sarokban és horkoltak. A söprögető hölgy mondotta, hogy nem tudnak az uramról semmit. A rendes időben ment haza, azt mondta a némbér.

Már-már igazán nem tudtam, mit képzeljek el, nem birtam visszatartani többé a könyveket, elkezdtem sirni.

És mindennek a rendőrség az oka. Igen, a rendőrség.

Hallatlan vakmerőség, páratlan brutálissal bännak el itt a polgársággal. Maga az

gésztem a sirok közt. Kerestem valakit s hiszem, hogy megtaláltam. Egyszerű kis kereszt, rajta e felirat: »Florenca, irgalmas testvér, élt tizenhét évet« kötél le figyelmem. Ez lesz az, minek is kérdezősködjem tovább.

— Letérdepelék s imádkoztam. A fejfához egy kis élő mirtus galyat dugtam, kedveskedni a halottnak. Ezután még egy bucsu-imát rebegetem és elhagytam, el örökre.

* * *

Neuberg, 1886. július 24.

— Most, harminc év után hozott a sors megint ide, emlékem ismét felujult, oly élénken, mintha csak tegnap látnám még őt ott a kóruson. Siettem ki a temetőbe. De Istenem, a siroknak, mik között keresnem kellene, nyoma sincs; egyenlők a föld színével. Itt-ott még egy-egy kő, törött siremlék látható, de egyéb semmi. De hollyongtam szorgalmasan, kutatva tovább. Egyszerre megállék egy mirtusfa előtt s hosszasan végignézttem. Most rémlétt eszembe, hogy egy kis galyat dugtam be akkor a hantba, ez lehet az, nincs ilyen a közelben.

— Leszakíték egy kis agat róla s haza hoztam. Itt őrzöm legféltettebb emlékeim között s nagyon érzékenyülök, ha rátekintek; ilyenkor mindig a letört virágszál jut az eszembe!

T. L.

uram, az én édes jó uram mesélte el, a ki végre hazajött.

A kíváncsiságról kérdőjelle görbülve vár-tuk e titokzatos rejtély megoldását. Az asszonyka gyorsan beszélt, csak úgy pörgött a nyelve.

Hát tetszik tudni, az uram éjjel fütty-részve jött végig az utcán. Szépen, gyönyörűen tud füttyülni. Szivesebben hallgatom, mint a rossz muzsikát és gyakran megkérem otthon, hogy füttyüljön. Egy vastag termetű rendőr azonban, a kinek nem lehet egy csöpp érzeke sem a szép fütty iránt, azzal mordult rá az uramra, hogy tartsa be a száját és ne zavarja az éjjeli csendet.

Tudja az uram, hogy ezt eltiltani nem szabad a rendőrnek, hát csak szépen folytatta tovább.

Jól tette; volt esze.

De erre sértő szavakkal nyakon ragadta a rendőr az uramat és bekísérte a városházára. Ugy-e, hogy ilyesmi csak itt történhetik meg?

— Kibeszélted-e már magadat — szólalt meg a férj az asszony háta megett — no akkor hadd beszéljek én is egy-két szót. No eredj ki s addig várakozzál rám a kapu alatt.

Az asszonyka fenyegető tekintettel nézte végig az urát.

— No csak beszélj össze sok bolondot, talán még bocsánatot is kérsz, hogy élsz.

— Elég, elég, csak eredj ki.

A hogy kifordult az asszonyka az ajtón, nagyot sóhajtott a férj. Magunk sem hittünk már az agya épségében. Furásan, sunyin nézett az ajtóra, mintha attól félne, hogy az asszony ott leleskedik.

— Bolond ez az asszony, higgyék el uraim s féltékeny, szörnyen féltékeny. Nem igaz ebből a meséből egy bötü sem. Magam találtam ki mentségül, hogy ezzel igazolhassam kimaradásomat.

Nem láttam én az éjjel egy fiarendőrt sem, hanem ittunk, sokat ittunk és berugtunk. Nem mertem így hazamenni, hát ezt a mesét mondtam el neki. Nem tudtam, hogy mindjárt ide szalad az urakhoz és itt kellemtelenséget csinál vele önöknek.

Ne tegyük ki kérem az ujságba, mert csak akkor lenne igazán nagy baj. Ugy-e megértik az urak, hiszen van önök közt is házas ember, a kivel az ilyesmi már megtörtént egyszer.

Nagyot sóhajtott, aztán jó éjszakát kívánt. Az ajtóból még egyszer visszafordult: Féltékeny, bolondul féltékeny ez az asszony . . .

Napirend 1899. szeptember 26-án.

Naptár: kedd, szept. 26. — Róm. kath.: Ciprián. — Prot.: Jusztina. — Görög-kel.: (szept. 14.) Kereszt feltalálása. — Zsidó: Tischri 22. — Nap két 5 óra 54 perckor; nyugszik 5 óra 57 perckor. — Hold két 10 óra 44 perckor este; nyugszik délután 2 órakor, időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: derült, száraz, enyhe idő várható.

A Cecilia-egylet kongresszusa: Mise a székesegyházban d. e. 9 órakor. Közgyűlés a Kath. Körben d. e. 10 órakor. Ebéd 12 órakor a Kath. Körben. D. u. 3 órakor vecsernye a székesegyházban.

— (A püspök bérmautja.) Hetey Sámuel megyéspüspök, Hanny Gábor és Sipos István szertartó kíséretében ma reggel 7 órakor utazott el Pécsről bérmautójára. A megyéspüspök ma Kárászra utazott, ahol a bérmautás elvégzése után Szászvárra utazik. Itt lesz megszállva t. hó 28-ig, amikor Bikalba utazik s itt fog tartózkodni bérmautjának befejezéseig, illetve innen utazik Mocsolád, Mágocs és Szászvárra, ahonnan október hó 2-án tér vissza Pécsre.

— (Szabadságharcosok összejövetele.) Öszbeborult derék aggastyánok, tiszteletreméltó öreg honvédek gyülekeznek holnap össze a fővárosban, hogy ismét láthassák egymást, a kik ötven évvel ezelőtt fiatal hévvel, igaz magyar elszántsággal küzdöttek a

szabadság kivívásáért és a kik valamennyien egy intézetből kerültek ki. Mikor a harci riadó megszólalt, a csatadob megperdült, akkor a piarista növendékek a budapesti rendházukban tovább megmaradni nem tudtak. Átéreztek ők is a magyar lelkesedést, a hívó szózat lelkükig hatott. Levetették a fekete reverendát, puskát vettek a vállukra, kardot a kezükbe és mindenütt ott voltak, a hol fiatal erőre, elszánt, bátor harcosra volt szükség. Mintegy 30—40-en léphettek ki a budapesti rendházból, hogy a reverendát tiszti uniformissal cseréljék fel, hogy az isteni malaszt helyett a halált osztogassák elleneiknek. Sokan ott estek el a csatasíkon, kartácstűz közepette, mások fogságba kerültek és a felbőszült ellen kezéből megnyugvással fogadták a legszebb halált, a vértanuhalált. Csupa névtelen hősök, kiknek hősi tetteit többnyire már a homály fedi. A kik életben maradtak, tudnának még egy-egy hősi tettet elbeszélni. Az agg harcosok közül már csak alig 8—9-en vannak életben; Pécsről a városszerte ismert *Bokor* Ferenc bácsi, nyugalmazott realiskolai tanár és *Buday* Béla mérnök. Mindketten a mai nap folyamán Budapestre utaztak, hogy a ritka szép ünnepen találkozassanak és egymás kezeit amugy katonásan még egyszer megszoríthassák, élményeiket felfrissíthessék.

— (**Kaszinó estély.**) A pécsi nemzeti kaszinó szombaton f. hó 30-án saját termeiben táncestélyt rendez, melyre — minthogy külön meghívók nem bocsátatnak ki — a kaszinó igazgatósága ez uton hívja meg mindazokat, akik a kaszinó báljára meghívót szoktak kapni.

— (**Uj hajózási menetrend.**) E hó végével a Duna Gőzhajózási Társaság hajóira új menetrend fog életbe lépni. *Budapest-Mohács* között a személyhajó naponként közlekedik: Indul Budapestről délben 12° órakor (első menet f. é. szeptember 30-án), érkezik Mohácsra . . . este 9:50, melyhez a másnap 3 számú személyvonat csatlakozik. *Felfelé indul Mohácsról* d. e. 10° órakor, (elsőmenet f. é. október 1-én) érkezik Budapestre éjjel 12:35-kor. E hajóhoz Mohácsra a 4 számú vonat bir csatlakozással. *Mohács és Orsova között* mindkét irányban hetenként csak kétszer közlekednek a postahajók, csatlakozással a budapest-mohácsi hajójáratokhoz. *Mohácsról ind.* reggel 5° órakor (első menet f. é. október 1-én) minden szerdán és szombaton, másnap d. u. 4:20-kor érkezik Orsovára. A hajójárat Mohácsra a 8 sz. személyvonat csatlakozik. *Orsováról ind.* minden csütörtökön és hétfőn reggel 5° órakor (első menet f. é. okt. 2-án) érkezik Mohácsra harmadnap éjjel 1 órakor, hol 3 számú személyvonathoz csatlakozik. A mohács-villányi vonalon az 5 és 10 sz. személyvonatok f. évi október hó 1-től nem közlekednek.

— (**Csendőrségi hírek.**) Jabloncái *Jablánczy* Sándor, csendőrségi felügyelő, altábornagy jelenleg körutat tesz Tolnamegyében, hogy az ottani csendőrszakaszok felett szemlét tartson. — *Buday* Gyula csendőrfőhadnagy szegzárdi csendőrszakaszparancsnok, a katonai érdemkereszt tulajdonosa, kinek az érdeme, hogy Tolnamegye megtisztult a lóköltőtől, a pénzhamisítóktól és csavargóktól, hasonló minőségben Győrbe helyeztetett át. Helyére *Rádányi* Frigyes, csendőrfőhadnagy Veszprémből Szegzárdra helyeztetett át szakaszparancsnoki minőségben.

— (**A főgimnáziumi önképző kör alakuló gyűlése.**) Már napok óta nagy izgatottságban tartotta a tegnapi nap a gimnázium ifjuságát. Tegnap, vasárnap volt az önképző kör alakuló gyűlése az 1899—1900-iki iskolai évre. Dr. *Greksa* Kázmér tanár, az önképző kör állandó elnöke és vezére lendületes megnyitó beszédében fejtegette, hogy a gimnázium csak tanítja a jót, szépet, nemeset, de ezt az ifjuságnak kell begyakorolnia nagy szorgalom és fáradság útján. Ezután következett a tisztviselő-választás. Alelnökké egyhangulag

Ollé László VIII. o. tanulót választották. Főjegyző lett *Nürnbergi* Géza VIII. o. t., első aljegyző *Sey* Ernő VIII. o. t., második aljegyző *Györkö* Sándor VII. oszt. t., harmad aljegyző *Antoni* Miklós VII. o. t., titkár *Baranyai* Béla VIII. o. t., pénztáros *Wiesner* Rajmár VIII. o. t., segéd-titkár *Soós* Nándor VII. o. t., ellenőr *Czvetkovits* Ferenc VII. o. tan., rendtartó *Malmossi* Mihály VIII. oszt. tanuló. Két rostáló bizottsági tag választott a VIII. osztályból, u. m. *Kaufman* Antal és *Muss* Lajos, továbbá kettő a VII. osztályból, u. m. *Baltha* Béla és *Ruvald* Ferenc. Ekkor a főjegyző felolvasta az önképző kör törvényeit. Végre néhány indítvány után a gyűlés feloszlott.

— (**A „selyem“-utca.**) Csak két hete mult, hogy a Ferenciek-utcáján irgalmatlan nagy kazánokban rotyogtatták a fojtó gőzű szurkot s az utca lakói a kellemetlen illattól menekülendő, bezárták lakásaik ablakait. S most már ismét előkerültek a fránya nagy üstök, vidáman rotyog bennük az aszfalt s ismét csukva vannak a Ferenciek-utcai házak ablakai, mert már megint aszfaltozzák ezt a selyem-utcat, mely, úgy látszik, nem tudja elviselni, hogy kocsik robogjanak rajta végig. Hol az egyik végén reped meg a burkolat, hol a másikon s mire az egyik helyről eltakarítják az aszfaltozás nyomait, addigra már a másik felén kitör az üstökből a fojtó fekete füst eget kérve s a misztikus párák allegorikusan kérdőjelle görbülve azt látszanak kérdezni:

— Nem gondolják tisztelt városi urak, hogy ez a selyem-utca kissé drága multság?!

— (**Kitüntetett miniszterek.**) A hivatalos lap vasárnapi száma közli, hogy a király szeptember hó 18-án kelt legfelső kéziratával, *Plósz* Sándor magyar királyi igazságügyi miniszternek és *Hegedüs* Sándor magyar királyi kereskedelemügyi miniszternek a titkos tanácsosi méltóságot díjmentesen adományozta.

— (**Kinevezés.**) A m. kir. igazságügyi miniszter *Gosztomyi* Sándor tabi kir. járásbírói segédtelekkönyvvezetőt az igali kir. járásbíróshoz telekkönyvvezetővé nevezte ki.

— (**Vesztett macskák.**) *Leiszter* János mohácsi kereskedősegéd lakására éjjel — a nyitott ablakon — egy macska ugrott be. A támadt zajra a kereskedősegéd felkelt ágyából, hogy hivatlan éjjeli vendégét kikeresse. De ez neki ugrott és mind a két keze fejét összeharapdálta — nyolc sebet ejtve rajta. Erre a macska ismét kiugrott az ablakon. Miután alapos a gyanu, hogy a macska — melyet nem sikerült megkeríteni — veszett volt, a főszolgabíró intézkedett, hogy *Leiszter* János — vonakodása dacára is — a budapesti Pasteur-intézetbe szállíttassék. — *Schmidt* János babarci lakos macskája megmarta *Petz* János babarci gazda gyermekét. Az állatorvos az időközben lebunkózott macskát megvizsgálván, megállapította a macska veszett voltát. A megmárt gyermeket a budapesti Pasteur-intézetbe szállították.

— (**Harc egy őzért.**) *Horváth* Gábor surdi erdőőr rajta kapta a turi határban *Lepénye* J. karádi lakost az őzcserkészeten s miután a vadászó nem akarta fegyverét átadni, birokra keltek; de *Lepénye* erősebb lévén, vagy 30 lépésre hurcolta az erdőört a földön, midőn kimerülve eleresztette ellentétét s vagy 10 lépést téve előre, megfordult s rálőtt az őzre, a sörét megtépte kabátját, de meg nem sebesült. Most az erdőőr is lövést tett önvédelemből s meg is sebezte *Lepényét*; mire ez megint löni akart, de az őz ismételt lövése által meg lett akadályozva; s most mind a kettő megfutott, félve a fegyvertől, egyik jobbra, a másik balra! Azonnal jelentést tett a lengyeltóti kir. járásbírósnál, hol most folyik a vizsgálat az ügyben.

— (**Az árvizről.**) A Duna árvize ma éjjel Pakson 612 centiméterrel tetőzött. A felső szakaszon Győr és Komárom körül kitört viznek a mederbe való visszavezetése fo-

lyamatban van. Ujabb veszedelemről hír nem érkezett. A Dráva és Száva apadnak. Az áradás *Bajánál*, huszonnégy óra alatt 665 centiméterrel 682-re emelkedett, tehát tizenhét centiméterrel. Mohácsra a vizállás:

tegnap reggel 648 centiméter, s ma reggel 666 centiméter,

huszonnégy óra alatt *tizennyolc* centiméter áradást tüntelve fel. Mohácsra *holnap reggelre várják a legnagyobb vizállást.* *Fejérváry* Imre báró főispán az árvízvédelmi munkálatok megtekintése végett szombaton este Mohácsra utazott, *Lehel* Győző vármegyei első aljegyző, vizügyi előadó pedig tegnap délben utazott ki. A főispán még szombaton megtekintette a Margitta-szigeti védtöltést *Schönholz* műszaki tanácsos kíséretében egészen Bezdánig s azt mindenütt elég jó karban találta s konstata, hogy a szükséges védelmi munkálatok mindenütt lelkiismeretesen teljesítve lettek. Vasárnap *Bertalan* osztálytanácsossal, kit a földmívelésügyi miniszter külön e célra küldött le, megtekintette a főispán a mohács-kölkedi töltést. Ugy a miniszteri kiküldött, mint a főispán megelégedésüknek adtak kifejezést a töltés állapota fölött. Veszedelemről csak a kölkedi zsilipnél lehetne szó, a minek megelőzésére a zsilip melletti körtöltés megerősítése lettrendelve. Erre a célra nagyszámu munkás vezényeltetett a körtöltéshez s ezek vasárnap 10 órától ma reggeli 8 óráig szakadatlanul dolgoztak, míg az erősítési munkálatot teljesen befejezték. Ma, hétfőn d. e. 9 órakor *Frigyes* főherceg is megjelent a kölkedi zsilipnél, hol a főispán üdvözölte s az ott elfoglalt tisztviselőket is bemutatva. *Frigyes* főherceg hosszasan szemlélte a védelmi munkálatokat s megelégedéssel vette tudomásul a főispán megnyugtató jelentését, hogy *sem itt, sem a szigeti védtöltésnél nem fenyeget veszély.*

— (**Tűz Nagy-Kozáron.**) Nem csekély tűzvész pusztított az elmúlt éjjel Nagy-Kozáron, ahol *Freiburger* Antal ottani lakos istállója gyulladt ki. A nagy szélben nehezen mentek az oltási munkálatok, úgy hogy az istállóról — mely teljesen elhamvadt — csakhamar átterjedt a tűz a lakóépületre, s ennek kigyulladt tetejéről átvitte a szél a zsarátnokokat *Bodnár* Mátyásné szomszédos házára is, melynek teteje szintén a tűz martaléka lett. Érdekes, hogy a mentési munkálatok közben ismeretlen tettesek felhasználva a támadt zűrzavart, *Bodnár* Mátyásné buzájából tizenkét zsákkal elloptak. A tűz keletkezési okának kiderítése végett a vizsgálatot, a tolvajok után pedig a nyomozást megindították.

— (**Október hatodika a jogakadémian.**) A nemzeti gyászünnepe Pécsen is méltó módon fogják megülni. Ötven éve, hogy a nemzet nagyjai vértanuhalált szenvedtek, ötven éve, hogy gyászbaborult az egész ország és nem mulhatott el azóta egy év sem, hogy a szomorú évfordulón az egész nemzet szíve ne fordult volna Arad felé, hol a vértanu hősök áldott csontjai porladoznak. Most, ötven év után kétszeresen érezzük a fájdalmat, melyet a nagy nemzeti hősök elveszte okozott. A jogakadémia polgársága ez évben különös ténnyel fogja a gyászos évfordulót megülni. Minden pártoskodástól el fognak tekinteni, valamennyien egyöntetűen rajta lesznek, hogy az ünnepség minél magasztosabb legyen. A gyászünnepe előkészítő bizottsága ma délután félkettőkor alakult meg.

— (**A Pécsi kath. Legényegylet**) ifjusága tegnap tartotta műkedvelő előadását igen szép számu közönség előtt, mely alkalommal színre került „*Megjöttek a huszárok*“ egy felvonásos színmű, melyet kellő precizitással, minden tekintetben kifogástalanul adtak elő műkedvelőink, mit legjobban bizonyított az összegyűlt közönség bő tapsban nyilvánított elismerése. Dicséretet érdemel *Szikszay* Károly (*Vatta* Pál), *Kálmáncsy* Gábor (*Jófejű* Gábor), *Holzinger* József (*Gergő*) és *Balogh* Anna (*Sárka*), kinek méltó partnere volt *Schwarz* Károly (*Csáky* Pali), a fess huszár-

legény, valamint Simon Teréz (Vattáné) és Akantisz Géza (Tóbiás szerepében). Dicséret illeti még Derlich Fülöpöt, az egyet dalkarának karnagyát, ki ez alkalommal két szép karékkal lepte meg a hallgatóságot, kik között ott láttuk *Virágh* Ferenc, *Komócsy* József, *Szabó* Dezső és *Fehér* Ferenc segédlelkészeket is.

— **(A kiszolgált katona bünei.)**

Mikócsi István, teszári illetőségű napszámos, kiszolgálván a három esztendő a negyvenéveseknél, alig pár napja jött haza szabadságra. És már is a rendőrséggel gyűlt meg a baja, mert több rendbeli szőlőlopást követett el, a miért feljelentették s most folyik ellene a vizsgálata.

— **(Változás a pénzügyőri kerületekben.)** A szegzárdi pénzügyigazgatóság értesítette Tolnavármegye alispánját, hogy Zomba és Döröpatlan községeknek, valamint az utóbbi községhez tartozó Juhé pusztának pénzügyőri közigazgatás és ellenőrzés szempontjából a tolnai pénzügyőri biztosi, illetőleg tolnai pénzügyőri szakasz kerületéből a szegzárdi pénzügyőri biztosi illetőleg hógyszi szakasz kerületbe való beosztását határozta el.

— **(Lopják a szőlőt.)** A szegzárdi hegyekben a szigorú ellenőrzés dacára is egyre lopják a szőlőt. A tolvajok még fegyverrel is el vannak látva, hogy meglepetés esetén ellenállhassanak a hegyőröknek, a kik csupán rezes fokossal őrzik a szőlőket. A napokban özv. *Bien* Józsefné lisztes-völgyi szőlőjében garázdálkodtak a tolvajok, melynek termését teljesen leszedték.

— **(Elcsipett szőlőtolvajok.)** Szegzárd város alatt van *Koszoru* István ny. szegzárdi tanító szőlője, melyben lopást követett el *Bors* Mihály szegzárdi legény. *Kovács* József csősz a tolvajt tetten csipte s midőn meg akarta zálogolni, ellenállt neki és a kaszájával feléje vágott. A csősz elbocsátotta ugyan a tolvajt, de feljelentette a szegzárdi kir. ügyészségnek.

— **(Szerencsétlen napszámos.)** Már 64 év nyomta *S. Takács* Ferenc bölcskei lakos vállait, de azért még mindig elég erősnek érezte magát, hogy két kezével megkeresse magának és családjának a mindennapi kenyeret. Legutóbb is napszámban mezei munkát végzett s amint este munkaadója kocsin hazaszállította, leszállaskor a ló úgy megrugta, hogy bal lába eltörtött. A szerencsétlen napszámost a szegzárdi Ferenc kórházba szállították, hol ápolás alá vették.

— **(Hütlén cseléd.)** *Katona* Éva miszlai születésű huszonnégy éves cselédeány egy kereskedőnél szolgált. Egy alkalmas napon összedett egy csomó ágyneműt és az ellopott holmival együtt kerekelt oldott. A kárvallott kereskedő azonnal feljelentette a dolgot a csendőrségnél. El is fogták a talvaj cselédet Hencse községben, (Somogy megye) és az ellopott ágyneműt is előkerítették. A tolvaj cseléd a bíróságnak lett átadva.

— **(Talált holt csecsemő.)** A simontornyai vasuti állomáson a pályatest közelében levő bozótban a vasuti személyzet egy újdonszült csecsemő hullájára akadt, amely rongyokban és papirban be volt göngyölve. Orvosi vizsgálat folytán kiderült, hogy a gyermek élve született és közvetlenül születése után meg lett fojtva. A csendőrség most erélyesen kutatja a lelketlen anyát.

(Országos vásárunk) mai első napja elég nagy forgalmu volt. Az állatvásárra nagy a felhajtás különösen szarvasmarhákban s a lóvásár szintén igen nagy forgalmu. Maga a kirakodó vásár is elég nagy s kereslet és kínálat élénk. Szóval a vásár a rendes Szent-Mihálynap pótvásárok jellegének megfelelő s kedvező idő lévén reá, minden tekintben sikerültnek mondható.

— **(Életmentés.)** *Berki* József, vámmellenőr a mohácsi sokac rév mellett kikötött tutajokon járt, hogy ezeknek számát megvámmolás céljából megolvassa. E működése köz-

ben azonban az iszapos és sáros fenyőkön elcsuszott s a tutajok közötti résen a Dunába esett. Belekapaszkodott ugyan az egyik fenyőbe ütött karóba; de ez eltörtött s így visszacsúszott a vízbe. Az erős ár bizonyára menthetetlenül a tutaj alá sodorja, ha a tutajokat leusztaító tótok oda nem sietnek és ki nem mentik.

— **(Szocialista népgyűlés.)** A pécsi szocialdemokrata párt tegnap ismét népgyűlést tartott a gyár-utca 7. szám alatti egyleti helyiségben. A népgyűlésnek 2. tárgya volt: 1. A képviselőház megnyitása és az általános választói jog. 2. Az ipartestületi betegsegélyző pénztár. A népgyűlések rendes szónokai, *Végh* József és *Szabó* József tartottak a fentebbi két tárgyról hosszabb beszédeket, melyek során elég vehemensül támadták különösen az ipartestületi pénztár mai szervezetét. A népgyűlésen a hatóságot *Oberhammer* Antal rendőrkapitány képviselte, kíséretében *Kovács* Antal rendőrbiztossal. A gyűlés fél tíz órakor kezdődött s délre szép csendben ért véget.

— **(Megrugta a ló.)** Szombaton este szerencsétlenül járt *Szűcs* János, két éves kis gyerek. Az apja kocsiára akart felülni, mikor az egyik ló kirugott és a kis gyereket föltörvön érte a rugás. A gyerek súlyosan megsérült, úgy, hogy be kellett vinni a kórházba, a hol most ápolás alatt van.

— **(A füstfaragó hőstettei.)** Ma reggel a rendőrségről egy veszedelmes embert kísérték át a királyi ügyészség börtönébe. *Eppel* Jánosnak hívják az illetőt; hógyszi születésű, harminc éves, nőtlen; becsületes foglalkozására nézve kéményseprő, de már hónapok óta csavarog és lopásokból él. Ugynevezett besurranó tolvaj volt, a ki ha egy-egy házba belopózhatott s találkozott valakivel, szegény vándorlónak adta ki magát s alázattal kért egy kis alamizsnát; ha azonban nem vették észre, akkor lopott. És rendszeren kisebb, de értékes dolgokat, a miket könnyen elrejtethet. S olyan ovatosan járt el, hogy a hol például öt-hat értékesebb tárgyat, például ékszer-talált, csak egyet-kettőt vitt el belőle s így a károsok rendszeren a cselédségre gyanakodtak, mert hiszen a tolvaj, az ellopta volna mind az értékes holmikát. Itt Pécsen kilenc esetben követelt el nagyobb lopásokat s az értékes holmikát Eszékre vitte elzálogosítani. Hogy azonban Eszékről se jöjjön vissza zsákmány nélkül, ott is lopott két izben s többek között dr. *Mússa* Alfonz kórházi igazgató főorvos lakasából egy brilláns gyűrűt vitt el. Még július hónapban gyanuba került itt Pécsen és *Selényi* Antal rendőrbiztos jelentésére figyelemmel is kísérték s a mult csütörtökön épen akkor fogták el, mikor egy félórával előbb lopott női aranyórát és láncot akart elzálogosítani. A vizsgálat során *Vaszary* Gyula főkapitány elrendelte, hogy az elfogott tolvajt Eszékre vigyék, a mi pénteken meg is történt. Így derültek ki azután Eszéken elkövetett lopásai s a tolvaj mindent beismert, mikor *Selényi* rendőrbiztos szombaton visszatért vele. Most már a veszedelmes füstfaragó a börtönben ül, honnan nem is fog egyhamar kiszabadulni.

(Leszakadt házeresz.) Tegnap este *Schutzer* János szappanos szigetországi házának eresze, mintegy két méter szélességben leszakadt. Szerencsére a leszakadt eresz alatt senki sem állt és így baleset nem történt. A leszakadt eresz megrongált állapotban volt már s ez okozta leszakadását. Most legalább újra fogják építeni.

— **(Eltűnt fiu.)** *Gyermán* István, 13 éves fiu, szüleinek a bálics-utca 30. számú lakásáról tegnap reggel eltávozott s azóta nem tért vissza. Szülei ma bejelentették a rendőrségnek s most keresik az eltűnt fiut, ki középtermetű, kerek arcú, barnahaju, barna szemű s fekete ócskaruhát visel.

— **(Uj vasuti megálló hely.)** A kereskedelmi miniszter értesítette Tolnavármegyét, hogy a budapest—fiumei vonalon közle-

kedő éjjeli személyvonatok a Némedi községnél levő 61. számú őrháznál a téli menetrend életbeléptetésétől kezdve megállanak; külön várótermet a miniszter nem létesít, ezt építeni a községnek azonban szabadságában áll.

— **(Képviselői beszámoló.)** *Rátkay* László, a pinchehelyi kerület orsz. képviselője tegnap kezdte meg beszámoló körutját kerületében, mely alkalommal *Parragh* Béla ottani pártelnök fogja őt kísélni. *Rátkay* a tegnapi nap folyamán ellátogatott Tolna-Tamási, Nagy-Szokoly és Iregh községekbe, hol nagy lelkesedéssel fogadták.

— **(Vízhiány szünőfélben.)** A magánvizvezetékek elzárása folytán most újra megteltek a vitzartányok, úgy hogy most már a város különböző helyen újra megnyitják a vízvezetékét. Tehát a három napig tartott vizmizéria már szünőfélben van s remélhető, hogy az összes vízvezetékeket már holnap megnyitják.

— **(Méz-tolvajok.)** *Dürr* Mihály molnárnak az üszöghi országut mentén levő házában a méhesben az éjjel tolvajok jártak. A méheket kénnel megfojtották s azután a kaparokból a mézet ellopták. A tolvajok garázdálkodását csak ma reggel vette észre a káros, a ki feljelentette az esetet a rendőrségnek. Eddig még nem tudják, hogy kik voltak a méz-tolvajok.

— **(Vasuti pénztárkezelők.)** A m. kir. államvasutak vonalain rendszeresített pénztárkezelő állásokra régebbi folyamodások folytán a már előjegyzett, vizsgázott jelöltek száma oly nagy, hogy ezen állások aránylag csekély számánál fogva a beállható szükséglet évekre fedezve van. Minthogy pedig ennek dacára úgy a kereskedelemügyi m. kir. miniszterhez, mint az állami vasutak igazgatóságához folyamodások folyton nagy számmal érkeznek, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter elrendelte, hogy mindaddig, míg a már előjegyzésben lévő jelöltek elhelyezést nem nyernek, a kezelői állásokra való további kiképzést beszüntessék s a beérkező folyamodónak egyszerűen visszaadják, ha pedig a már előjegyzett jelöltek el lesznek helyezve, a további üresedéseket nyilvános pályázat útján töltsék be. Ily körülmények közt bizonyára az illetőknek saját érdeke is azt kívánja, hogy az előrelátható céltalan kérvényezés költségétől és fáradságától megkíméljék magokat.

— **(A Gerjovics-ügy.)** *Gerjovics* József somberekai körjegyző ügye már valóságos Dreyfus-ügygé nővi ki magát. Vármegyei körökben nagy a méltatlankodás ama bántalmak miatt, amelylyel Somberek hetven éves körjegyzőjét, *Gerjovics* Józsefet csaknem negyven éves lelkiismeretes hivataloskodás után a felebbvalói illetik. Még a Bánffy-kormány idején *Szinkovich* Károly mohácsi főszolgabíró hivatalos engedetlenség címén felfüggesztette hivatalától az aggastyánt; mert — állítólag — nem akart a megyebizottsági választáson egy mohácsi ügyvéd mellett kardoskodni és egy izben nem jelent meg a negyedévi értekezleten *Gerjovics* megfelebbezte a főszolgabíró végzését és a vármegye alispánja azt a határozatot hozta, hogy a somberekai jegyzőnek ezt az ügyét akkor fogja végleg elintézni, ha majd kézhez kapja a másik fegyelmi ügynek az iratait, a mi szintén folyamatban van. A vármegye alispánjának ezt a határozatát *Gerjovics* megfelebbezte a közigazgatási bizottsághoz, mire ez utasította az alispánt, hogy körjegyzőnek a mohácsi főszolgabíróval való ügyében úgy a fegyelmi, mint a felfüggesztés kérdésében hozza meg haladéktalanul az érdemleges határozatot. Érthetetlen tehát, hogy az alispán a közigazgatási bizottság e határozatának máig sem felelt meg.

— **(Vasuti összeütközés.)** A skócia Perth állomáson nagy vasuti összeütközés volt. A vonatban volt *Hohenlohe-Langenburg* hercegi pár is. Ok is halálos veszedelemben forogtak, sze-

rencsájukra azonban semmi komolyabb bajuk nem történt. A vonat a perhi állomáson vesztegelt, amikor a londoni vonat beérkezett és nekiszaladt, mert a fékje elromlott. A podgyáskocsi egészen beleszaladt az előtte levő hercegi szalonkocsiba és annak hátsó részét összezúzta. A hercegi pár szerencsére a kocsi elején tartózkodott, de azért a nagy lökéstől elesetek és alig tudtak a rájuk zuhant csomagok alól kiszabadulni. A hercegnőt, ki a kobergi herceg leánya, csak nagynehezen tudták kellemetlen helyzetéből kiszabadítani. Mindketten sértetlenül maradtak és más kocsiba szállva, folytatták útjukat. Az összeütközés nagyon heves volt és több utas könnyebb sérülést szenvedett. A hercegi utasok táviratilag jelentették Balmoralba Beatrice hercegnőnek szerencsés megmenekülésüket. Viktória királyné nagyon felindult a hirre és a legszigorubb vizsgálatot rendelte el.

— **(A korcsmai adósság miatt.)** Hangonyi István szegzárdi lakos gyakran ellátogatott Mester József szegzárdi korcsmájába, a hol 6 frt 82 kr. adósságot csinált. Mivel adósságát nem akarta kifizetni, Mester önkényűleg lefoglalta Hangonyinak egy 576 és egy 608 literes hordóját, melyek Bováry Józsefnél voltak megörzés végett elhelyezve. A korcsmáros a hordókat 10 frt 50 kr-ért eladta Farkas József pálfai lakosnak, a kitől Horgonyiné elvette a jogos tulajdonát képező hordókat. Farkas uram így tehát be lett csapva, mert a pénzét is elvesztette, meg a jóhiszeműleg megvett hordókat is elvették tőle. A becsapott ember panaszt tett e miatt a szegzárdi kir. járásbírósnál.

— **(Véres verekedés.)** Véres verekedésnek volt színhelye a napokban Kajdacs egyik korcsmája. A katonának bevált legények ugyanis összejöttek s mulattak. Ugyanazon kocsmában még több legény is mulatott s ez által a »regruták« feszélyezve érezték magukat, miért is a »civilket« felszólították — persze kemény hangon — hogy hagyják el a korcsmát. Ezek azonban azt mondták, hogy nekik ép annyi joguk van ott mulatni, mint amazoknak s így ott maradtak. Az erejüket fitogtatni akaró katonalegények erre tetteleg igyekeztek a távozásra bírni a civileket, mivel azonban ez nem sikerült, bicskájukhoz folyamodtak s ezen fegyverrel győztek. Három legényt: Szabados J., Borbély J. és Kovács J. legényeket össze-vissza szurkálták úgy, hogy elég lesz szegényeknek felépülni. Csak is a községi öröknek sikerült a véres verekedést beszüntetni. A verekedőket a kölesdi csendőrség Paksra, onnan pedig Szegzárdra vitte.

— **(Renitens tótok.)** A kaposvári uradalom minden évben szokott a felvidékről cukorrépa mivélésre tótokat alkalmazni. Az idén is 700 tótot hozattak, kik a vállalt munkát nagyrésztben el is végezték. Most a répaszedés idején azonban a füredi gazdaság tót munkásai, valószínűleg izgatás következtében egymásközt összekülönböztek s a tulságosan élvezett pálinkától bátorságra tűzelve, összeverekedtek és a gazda fejét beverték. Az uradalom, dacára hogy 'joga lett volna a hazautazás költségeit megtagadni, mert a vállalt munka még nincs teljesen befejezve, a renitens tótokat eddigi munkájokért kielégítette, még az utiköltséget is kifizette nekik s a 700-ból 120-at hazaküldött. Lám! a tót is virtusra kap, ha jól kieszi magát . . .

— **(Szerencsétlenség a Dunán.)** Bászler János pékmester fával megrakott nagy dereglyéje Apatinba igyekezett. Midőn már a faluhoz közel értek, az ár elkapta a dereglyét és oly erővel sodorta, hogy a benne ülők kénytelenek voltak egy csolnakon menekülni. A dereglye tovább úszott és oly erővel ütődött a közel álló malomhoz, hogy az menten elsüllyedt. A dereglye ezenkívül még nyolc malmot sodort magával. A kár mintegy 10 ezer forint.

— **(Harc a háztetőn.)** Izgalmas jelenet tanui voltak nemrég Molenbeck belga

város lakói. Egy cserépfedő kissé beborozott és elaludt a háztetőn; a lakók észrevették ezt és értesítették a rendőrséget mire egy rendőr felment, hogy az ittas embert lehozza. A cserépfedő, amikor a rendőr felköltötte, dühös lett, ellentállást fejtett ki és fönn a szédítő magasban a két ember, a nézők rémületére, dulakodni kezdett. Végre is a rendőr győzött, aki a cserépfedőt a háztetőről az alantállók nagy megkönnyebbülésére levonszolta.

— **(Somogyvármegye állandó választmánya)** Tallián Gyula főispán elnöklete alatt tegnap tartott ülésében tárgyalta a belügyminiszternek az országgyűlési képviselő választásokról kibocsátott rendeletét. Az állandó választmány, melynek ülésén Somssich Andor, Makfalvy Géza és Szalay Károly orsz. képviselők is jelen voltak, — a közgyűlés elé a következő javaslatot terjeszti: 1. Utasítsák az államépítészeti hivatal főnöke, miszerint állapítsa meg, hogy a választó kerületek egyes községei mily távolságra fekszenek a választási székhelytől; 2. utasítsanak a vármegye összes szolgabirái, hogy a választó kerületet alkotó minden egyes községre nézve a szokásban levő fuvarozási díjat állapítsák meg; 3. alispán elnöklete alatt egy szakbizottság küldendő ki, mely a beérkező adatok alapján szabályrendeletet készít és e szabályrendelet érdemi tárgyalására a még folyó év november havában megtartandó rendkívüli közgyűlés lesz hivatva.

— **(Megfojtott szerető.)** Indiana államban élt Redbird Hattie kisasszony, aki ép oly szerelmes leány volt, mint akár a mi leányaink. De a szerelemfáltás terén talán a legnagyobb rekordot érte el eddig. Egy fiatal tahlegnahnai kereskedő volt a vőlegénye, akit nagyon szeretett s aki egy darabig őt is szerette. Egy darabig, — amíg egy szőke newyorki leány el nem bódította a fejét. Hattie kisasszonynak éles szeme volt, észrevette a dolgot s várta az alkalmat. Egy izben, mikor szülői távol voltak, meghívta magához vőlegényét, addig-addig kínálgatta tüzes borokkal, mignem a férfi elaludt. Ekkor azután egy légmentesen záródó ajtóval ellátott fülkébe vitte s rázárta az ajtót. A hűtlen vőlegény csakhamar megfulladt. Hattie kisasszony pedig nyugodtan hallgatta végig a törvényszék halál-ítéletét.

— **(Nem mer.)** Furcsa dolgot mesélnek egymásnak az emberek egy szomszéd községi legényről, akinek nincs más baja, mint hogy hiányzik belőle az a bizonyos valami, a minek »bátorság« a neve. Akként történt a dolog, hogy a legény házasulandó lévén, annak rendje és módja szerint elment két legény pajtásával háztűznézésbe, midőn azonban a kiszemelt leányzó háza elé értek, a vőlegényjelöltet cserben hagyta minden bátorsága s olyan ellenszenvet tanusított a bemenetel iránt, mint valamelyes borju a vágóhid irányában, kereken kijelentvén, hogy:

— Nem merök bemönni.

A vőfélykedő két legény azonban nem hagyta annyiban a dolgot, hanem a megfélemledett legényt olyan gyöngéden tessékelték befelé, hogy a jelölt leányzó házának ajtaja hirtelen kinyilván, a vőlegényjelölt hasra vágódott. Erre persze felbuzdult a jámbor legény s somfasétapálcájával úgy vágta kupán a segítő társát, hogy annak minden kedve elment a vőfélyeskedéstől. Hogy ebből a furcsán kezdődött háztűznézésből leszen-e lakodalom, azt nem tudjuk, annyi azonban bizonyos, hogy a dolognak a bíróságnál lesz folytatása, hol a megvert legény panaszt emelt támadója ellen.

— **(Amerikaiasan.)** Kedélyesen írja meg egy kis kalandját egy bécsi uriember, a ki nemrég New-Yorkban járt.

Japánból érkeztem New-Yorkba — írja. — Ah, mily nagyszerű sürgés-forgás. Alig birtam megválni a fiuh avenuetől. Az ember csak élete kockázatásával mehet át az utca

tulsó oldalára. Egyszer csak elem jön egy igen tiszteletreméltó külsejű ur. Megnéz, utánam fordul, aztán angol nyelven kérdi:

— Micsoda furcsa kalapot visel?

Nézem a kíváncsi urat, kinek merészsége mulattatott.

— Japán fajta — mondom és tovább igyekszem, de kalapot emelve karon ragad, és udvariasan szól:

— Kérem jöjjön csak ebbe az üzletbe. Igazán érdekes.

Mielőtt magamhoz tértem volna, leveszi a kalapomat:

— Hm, 6²/₄! Jól van próbálja föl ezt a kalapot. Pompásan illik. Csak 2¹/₂ sterling az ára. Ezt a japán kalapot nem viselheti New-Yorkban. Adja nekem furcsaságnak. Örülök, hogy volt szerencsém. Két és fél sterling! Köszönöm. Isten önnel.

És már kinn is voltam az új szalmakalappal, a melyet ki is fizettem, bár eszemben sem volt kalapot venni.

Elmondja a bécsi ur azt is, hogy amikor egy vendéglőben »german beert« rendelt a pincér bécsi dialektusban szólta hozzá és meghívta, hogy estére menne a roof gardenra, vagyis függő kertbe, ott cigányok is játszanak. A bécsi követte a tanácsot és estére a deli pincér hozzáült, mint igazi gentleman, a ki már elvégezte a napi dolgát.

— **(Keleti Rózsika.)** Elég jó hangzású név ez már ma a zeneművészek körében. Egy fiatal leány, ki valóban virtuozitással kezeli a cimbalomvesszőket s talán ő eddig az egyedüli, ki abból az egyébként érdes hangszerből szívhez szóló bús akkordokat tud kicsalni. Keleti Rózsika két évvel ezelőtt Abbáziában Vilmos német császár előtt is játszott, ki legmagasabb meglegedését fejezte ki a fiatal művésznőnek. Keleti Rózsika — ki a legnehezebb classikus darabokat ép oly könnyedséggel játsza, mint a milyen szívhezszólóan a bús magyar nótákat s tüzesen a patogó csárdásokat — ma kedden este a »Nádor« kávéházban hangversenyez, hol kitűnő kiszolgálásról, hideg étkekről s valódi kávéházi italokról a »Nádor« jó hirnevű bérlője, Büttner József gondoskodik.

— **(Villamvilágítási álló és függőlámpák.)** csillárok, nemkülönb a legszebb petróleum-függőlámpák, valamint csinos és új majolika díszárak, nevezetesen virág és gyümölcstartók, állványok, servicek stb. Schönwald Imre ékszerész és órás külön osztályában király-utca, a hattyu-udvarban.

Művészet, irodalom.

○ **Színészet Mohácson.** A mohácsiaknak is van most színházuk. Jeszenszky Dezső szintársulata tartja ott pár nap óta előadásait. A társulat jelesebb tagjai: Turi Mariska, Erdélyi Kornélia, Püspöki Rózi és Székely Janka; továbbá Miklóssy Gábor, Szaday Ferenc és Jeszenszky Dezső igazgató. Legutóbb a »Katonák«-at, Thury Zoltán színművét adta elő a társulat szép sikerrel.

○ **Jutalomjáték.** A kaposvári szinkörben most volt B. Csik Irén jutalomjátéka, mely alkalommal a »Bőregér« című, kitűnő operettet adták. Az előadás kitűnő volt, a közönség megtöltötte a szinkört s lelkesen tapsolt a jutalmazottnak. Azért tartjuk ezt feljegyzendőnek e helyen, mert Kaposváron szinte halhatatlan eset, hogy egy szereplőt négyszer is a lámpák elé tapsol a közönség, ahogy tette ezt B. Csik Irénnel, kit egyuttal tisztelői egy értékes aranylánccal is megleptek, jelképezvén ezzel azt, hogy a közönség szívesen láncolná

a kaposvári színpadhoz jövőre is a kiváló primadonnát. *Somogyi* Károly szintársulata Kaposvarról Nagybecskerekre megy, hol a jövő hó 1-jével kezdi meg előadásait.

○ **Drámai hősnőkről.** *Tiszay* Dezső társulatának drámai hősnője, *T. Hadrik* Anna, a kiváló tehetségű fiatal hősnő lesz. Hadrik Annáról legújabbán egyik fővárosi lapban a következőket olvassuk: „T. Hadrik Anna, a kiváló fiatal hősnő, ki az idei nyarat a Városligeti színpadon töltötte, nagyban emelve a ligeti színpad drámai előadásainak (»Folt, amely tisztít«, »Vasgyáros«, »Electra«, »Henschel-fuvaros«) nivóját és sikerét, — télire Pécsre megy s Tiszai társulatának lesz a drámai primadonnája. Pécsen nagy érdeklődéssel tekintenek az ifjú művésznő szereplése elé, annál is inkább, miután ugy Temesvárról, mint a fővárosból a legjobb hír előzi meg s a pécsiek azt hitték, hogy már el sem eresztik őt a fővárosból. Első fellépése Pécsen a Vasgyáros Claire szerepében lesz.

○ **Szohner Irén.** *Szohner* Olgának, a Somogyi-féle szintársulat volt naivájának nővére, *Szohner* Irén, *Szohner* Antal, miniszteri osztálytanácsos leánya, szintén a színészi pályára lépett. A pécsi Rajmond-színházban a »Baron Muki« című bohózatban Aranka szerepében lép fel holnap először.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

§ **Gondnokság alá helyezés.** A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Kalmár* Borbála attalai lakos elmebaj miatt gondnokság alá lett helyezve.

§ **Vagyontalan perlekedők.** Megtörténik, hogy az embernek pénze nincs, de pöre van. Az ily pörnél aztán két vesztes mindig van: a kincstár a mely megkárosodik s az ügyvéd, a kinek a kamara sózza a nyakába az ingyenes pörököt. A belügyminiszter már két esztendő előtt figyelmeztette a törvényhatóságokat, hogy ne adjanak fünek-fának szegénységi bizonyítványt. De úgy látszik, nem nagyon használt a rendelet. Most megismételte elődje rendelkezését a belügyminiszter, még pedig szigorubbán és erélyesebb hangon. Az új körrendelet utasítja a közigazgatási hatóságokat, hogy a szegénységi bizonyítványt csakis annak adják ki, a kinek semmi néven nevezendő címen több jövedelme nincsen, mint a menyit az illető lakóhelyén egy közönséges napszám kitesz. Magában a bizonyítványban pedig fel kell tüntetni, hogy mennyi az illetőnek összes jövedelme s mi célra szolgál a bizonyítvány. A bizonyítvány kiállítása előtt a megbízott tisztviselő személyes nyomozást köteles tartani. A jogosulatlanul kiállított bizonyítványokból eredő esetleges károk megtérítésére a kiállító hivatalnok személyes felelősséggel és kártérítéssel tartozik. — Így talán sikerül apasztani az ingyenes perlekedők számát.

§ **Megverte az apját.** Nem nézhette el a fiu, hogy az apja miként kegyetlenkedik anyjával, miként veri el a szegényt oly sokszor ugyszólván félholtra. Fájt ez a lelkének és a következménye az lett, hogy megfélemedezett magáról és egy öntelelt pillanatban tulajdon édes apjára sujtott. Még május 12 én történt Laskón, hogy *Kis* Ferenc, ki együtt lakott fiával, *Kis* Sándorral, leütötte az ablakpárkányról a virágcserepeket, melyek csörömpölve hullottak az udvar kövezetére, hol ezer darabra törtek szét. Az apa összeveszett a fiával, nagy csetepaté keletkezett, mely alkalmal a fiu azt is szemére vetette apjának, hogy tegnap majd halálra verte az édes any-

ját. Az apa ellenkezett, a fiut bántani akarta, mire ez fejszét ragadott és a fejsze fokával apját vállsonton sujtotta, karján pedig a sinkcsontot eltörte. *Kis* Ferenc feljelentette a fiát a törvénytől, az orvosi látelélet is csatolta, mely szerint két hónapig beteg volt és munkaképtelen, sőt az eszéki kórházban is hosszabb ideig ápolták. Dr. *Jellasich* törvényszéki orvos nézete szerint a kéztörés 16—18 nap alatt, nem pedig 2 hónapi időközben gyógyul, azonkívül az eszéki kórház bizonyítványa sem fogadható el, miután nincs szabályszerűen kiállítva, tehát kérte a tárgyalás elhalasztását. Az ügyet tényleg elnapolták, mert előbb a bűnügyi iratokat is be kell szerezni Dárdáról, hogy megbizonyosodjanak, vajjon tényleg oly kegyetlenül bánt-e *Kis* Ferenc a feleségével. Az eltérő orvosi jelentéseket pedig felterjesztik az igazságügyi orvosi tanácshoz felülvéleményezés végett.

§ **Hamis bukás.** *Walcz* József szabolcsi lakos vétkes bukás vétsége miatt állt ma a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága előtt. nem vezette rendesen a könyveket, és régen Nem állított össze mérleget, holott erre köteles lett volna, mert mint nagyiparosnak üzletforgalma meghaladta az évi 26—30000 forintot. A törvényszék 30 forint pénzbüntetésre ítélte a vádlottat, mely büntetés esetleg 6 napi elzárásra is változtatható.

Közgazdaság.

□ **Kazánfűtői- és gépkezelői tanfolyam Pécsen.** A pécsi kereskedelmi- és iparkamara a kereskedelemügyi m. kir. minisztérium által kibocsájtott rendeletnek megfelelően szervezett kazánfűtői- és gőzgépkezelői újabb tanfolyamot rendez. A kazánfűtők tanfolyama f. évi október 15-én kezdődik s tart körülbelül 6 héttig. A stabilgép-kezelők tanfolyama ugyancsak f. évi október hó 15-én kezdődik s tart körülbelül 10 héttig. A locomobil, cséplőgép- és gőzeke-kezelői tanfolyam 1900. január 2-án kezdődik s körülbelül március végéig tart. Az előadások hetenkint négyszer és pedig hétköznapokon este 1/8 óráról 1/2 óráig, vasárnapokon pedig délelőtt 10—12 óráig tartanak. Rendes tanulókat felvétetnek a 18-ik életévet betöltött, a pécsi kamara területét képező Baranya-, Somogy, vagy Tolnamegyében lakó oly kovács, lakatos, géplakatos, gépkovács és rézműves iparosok, vagy ezen szakok valamelyikében foglalkozó gyári munkások, kik magyarul írni és olvasni tudnak és ipari foglalkozásukról megfelelő okmányokat felmutatni képesek. A mennyiben a rendelkezésre álló hely megengedi, felvétetnek más önnálló iparosok, gyárosok és gazdák is, ha ugyanoly előképzettséget igazolnak. A kazánfűtők tanfolyamára oly napszamosok is felvétetnek, kik kazán mellett alkalmazva voltak. A stabilgép kezelői tanfolyamba lépőknek megfelelő bizonyítványokkal kell igazolniuk, hogy a kazánfűtők, valamint locomobil és cséplőgépkezelők számára rendszeresített tanfolyamokat sikeresen elvégezték. A kazánfűtők tanfolyamába lépők a beiratkozásnál 2 frt, a másik két tanfolyamba iratkozók ellenben 5—5 frt tandíjat tartoznak fizetni, mely tandíj fizetése alól a tanfolyamot fentartó pécsi kereskedelmi és iparkamara egyes hallgatókat különös méltánylást érdemlő körülmények fennforgása esetében, egészen vagy részben felmenthet. A tanfolyamok végével képesítő vizsgálatok tartanak, melynek alapján a tanfolyamot sikerrel végzett tanulók a gőzkazánfűtők teendőire, vagy a locomobil és cséplőgépek, illetőleg a stabil-gőzgépek kezelésére jogérvényesen képesítetnek. A beiratások szeptember hó 24-től október hó 13-áig eszközölhetnek a pécsi kereskedelmi és iparkamara titkári hivatalában. Vidékiek levélben is jelentkezhetnek.

□ **A tőzsdei táviratok.** A kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy a budapesti gabona-tőzsde árzárlatairól a posta- és táviró hivata-

lokknak megküldött táviratokban a budapesti központi táviróhivatal ezentul a gabona árak után az irányzatot is (például lanya, szilárd stb.) hivatalból táviratilag közölje. Ennek alapján a postafőigazgatóság fölhívja a gabona-tőzsde árzárlatainak vételével és közszemlére kifüggesztésével megbízott hivatalokat, hogy a budapesti gabonaár-folyam árzárlataiban a táviratilag közölt irányzatot is a megfelelő nyomtatványon mindig jegyezzék föl.

□ **A rabmunka és a kisipar.** A kereskedelmi és igazságügyi miniszterhez több kérvény érkezett a nyár folyamán az ellen a káros verseny ellen, melyet a letartóztató intézetekben levő elítéltek ipari munkája a különben is válságos helyzetbe jutott kisiparosokra nehezedik. A fölterjesztések ennek a konkurrenciának a megszüntetését, illetőleg azt kérik, hogy a letartóztató intézetekben levő elítélteket a kisipar körén kívül eső, egyébkémmű munkával foglaltassák. Megfigyelésre méltó eszmét vetett föl e petícióknak egyike, azt tudniillik, hogy a letartóztató intézetekben a hadsereg és honvédség felszereléséhez tartozó oly cikkeket állítsanak elő, a melyeket eddig a nagyipar produkált. Az igazságügyi kormány, mint tudva van, már a múlt évben kísérleteket tett a raboknak mezei munkával való foglalkoztatására s a jelenlegi miniszter elődje a képviselőház pénzügyi bizottsága előtt úgy nyilatkozott, hogy ezek a kísérletek tényleg be is váltak.

TÁVIRATOK.

— **Szell Kálmán Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Szell* Kálmán miniszterelnök Bécsben *Kautz* dr.-ral konferált. Holnap a király kihallgatáson fogadja a miniszterelnököt.

— **Stefánia utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Stefánia* özvegy trónörökösne Darmstadtba érkezett.

— **A pestis.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bombayban az európaiak között a pestis terjed.

— **A Dreyfus-ügy következménye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban *Gallifet* hadügyminiszter rendeletet bocsájtott ki, hogy a francia tiszteknek engedelem nélkül nem szabad résztvenniök a német, ausztriai és olaszországi hadgyakorlatokon és viszont ezeknek a francia hadgyakorlatokon.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán tizezer koronát nyert a 91.687 számú sorsjegy; ötezer koronát nyertek a 18.989, a 25.827, a 62.187 és a 95.189 számú sorsjegyek.

— **Palásthy püspök meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Palásthy* Pál esztergomi kanonok, sareptai felszentelt püspök, az esztergomi bíborosérsek segédpüspöke. Esztergomban meghalt. Az elhunyt főpap 1825-ben született a zempléni megyei Magyar-Izsépen. A kassai püspökség papnevelőintézetébe lépén, Budapesten végezte a teológiát s 1848-ban szenteltetett pappá. Volt segédlelkész több helyen, de teológiai munkássága révén már 1855-ben az egyetemre hivatott meg, hol az erkölcstan tanára lett. Esztergomi kanonokká 1871-ben neveztetett ki s 1886-ban lett sareptai felszentelt püspök. A „Religio“ című vallás-erkölcsei lapot szerkesztette 1864—1868. években s dolgozott más lapokba is. Több

rencsékjükre azonban semmi komolyabb bajuk nem történt. A vonat a perhi állomáson vesztegelt, amikor a londoni vonat beérkezett és nekiszaladt, mert a fékje elromlott. A podgyászokcsai egészen beleszaladt az előtte levő hercegi szalonkocsiba és annak hátsó részét összezúzta. A hercegi pár szerencsére a kocsi elején tartózkodott, de azért a nagy lökéstől elesetek és alig tudtak a rájuk zuhant csomagok alól kiszabadulni. A hercegnőt, ki a kobergi herceg leánya, csak nagynehezen tudták kellemetlen helyzetéből kiszabadítani. Mindketten sértetlenül maradtak és más kocsiba szállva, folytatták utjukat. Az összeütközés nagyon heves volt és több utas könnyebb sérülést szenvedett. A hercegi utasok táviratilag jelentették Balmoralba Beatrice hercegnőnek szerencsés megmenekülésüket. Viktória királyné nagyon felindult a hírre és a legszigorubb vizsgálatot rendelte el.

— **(A korcsmai adósság miatt.)** Hangonyi István szegzárdi lakos gyakran ellátogatott Mester József szegzárdi korcsmájába, a hol 6 frt 82 kr. adósságot csinált. Mivel adósságát nem akarta kifizetni, Mester önkényűleg lefoglalta Hangonyinak egy 576 és egy 608 literes hordóját, melyek Bováry Józsefnél voltak megörzés végett elhelyezve. A korcsmáros a hordókat 10 frt 50 krért eladta Farkas József pálfai lakosnak, a kitől Horgonyiné elvette a jogos tulajdonát képező hordókat. Farkas uram így tehát be lett csapva, mert a pénzét is elvesztette, meg a jóhiszeműleg megvett hordókat is elvették tőle. A becsapott ember panaszt tett e miatt a szegzárdi kir. járásbírósnál.

— **(Véres verekedés.)** Véres verekedésnek volt színhelye a napokban Kajdacs egyik korcsmája. A katonának bevált legények ugyanis összejöttek s mulattak. Ugyanazon kocsmában még több legény is mulatott s ez által a »regruták« feszélyezve érezték magukat, miért is a »civilket« felszólították — persze kemény hangon — hogy hagyják el a korcsmát. Ezek azonban azt mondták, hogy nekik ép annyi joguk van ott mulatni, mint amazoknak s így ott maradtak. Az erejüket fitogtatni akaró katonalegények erre tettleg igyekeztek a távozásra bírni a civileket, mivel azonban ez nem sikerült, bicskájukhoz folyamodtak s ezen fegyverrel győztek. Három legényt: Szabados J., Borbély J. és Kovács J. legényeket össze-vissza szurkálták úgy, hogy elég lesz szegényeknek felépülni. Csak is a községi öröknek sikerült a véres verekedést beszüntetni. A verekedőket a kölesdi csendőrség Paksra, onnan pedig Szegzárdra vitte.

— **(Renitens tótok.)** A kaposvári uradalom minden évben szokott a felvidékről cukorrépa mivélésre tótokat alkalmazni. Az idén is 700 tótot hozattak, kik a vállalt munkát nagyrésztben el is végezték. Most a répaszedés idején azonban a füredi gazdaság tót munkásai, valószínűleg izgatás következtében egymásközt összekülönböztek s a túlságosan élvezett pálinkától bátorságra tüzelve, összeverekedtek és a gazda fejét beverték. Az uradalom, dacára hogy 'joga lett volna a hazautazás költségeit megtagadni, mert a vállalt munka még nincs teljesen befejezve, a renitens tótokat eddigi munkájukért kielégítette, még az utiköltséget is kifizette nekik s a 700-ból 120-at hazaküldött. Lám! a tót is virtusra kap, ha jól kieszi magát...

— **(Szerencsétlenség a Dunán.)** Bászler János pékmester fával megrakott nagy dereglyéje Apatinba igyekezett. Midőn már a faluhoz közel értek, az ár elkapta a dereglyét és oly erővel sodorta, hogy a benne ülők kénytelenek voltak egy csolnokon menekülni. A dereglye tovább úszott és oly erővel ütődött a közel álló malomhoz, hogy az menten elsüllyedt. A dereglye ezenkívül még nyolc malmot sodort magával. A kár mintegy 10 ezer forint.

— **(Harc a háztetőn.)** Izgalmas jelenet tanui voltak nemrég Molenbeck belga

város lakói. Egy cserépfedő kissé beborozott és elaludt a háztetőn; a lakók észrevették ezt és értesítették a rendőrséget mire egy rendőr felment, hogy az ittas embert lehozza. A cserépfedő, amikor a rendőr felköltötte, dühös lett, ellentállást fejtett ki és fönn a szédítő magasban a két ember, a nézők rémületére, dulakodni kezdett. Végre is a rendőr győzött, aki a cserépfedőt a háztetőről az alantállók nagy megkönnyebbülésére levonszolta.

— **(Somogyvármegye állandó választmánya)** Tallián Gyula főispán elnöklete alatt tegnap tartott ülésében tárgyalta a belügyminiszternek az országgyűlési képviselő választásokról kibocsátott rendeletét. Az állandó választmány, melynek ülésén Somssich Andor, Makfalvy Géza és Szalay Károly orsz. képviselők is jelen voltak, — a közgyűlés elé a következő javaslatot terjeszti: 1. Utasítsák az államépítészeti hivatal főnöke, miszerint állapítsa meg, hogy a választó kerületek egyes községei mily távolságra fekszenek a választási székhelytől; 2. utasítsanak a vármegye összes szolgabirái, hogy a választó kerületet alkotó minden egyes községre nézve a szokásban levő fuvarozási díjat állapítsák meg; 3. alispán elnöklete alatt egy szakbizottság küldendő ki, mely a beérkező adatok alapján szabályrendeletet készít és e szabályrendelet érdemi tárgyalására a még folyó év november havában megtartandó rendkívüli közgyűlés lesz hivatva.

— **(Megfojtott szerető.)** Indiana államban élt Redbird Hattie kisasszony, aki ép oly szerelmes leány volt, mint akár a mi leányaink. De a szerelemföltés terén talán a legnagyobb rekordot érte el eddig. Egy fiatal tahlegnnahi kereskedő volt a vőlegénye, akit nagyon szeretett s aki egy darabig őt is szerette. Egy darabig, — amíg egy szőke new-yorki leány el nem bódította a fejét. Hattie kisasszonynak éles szeme volt, észrevette a dolgot s várta az alkalmat. Egy izben, mikor szülői távol voltak, meghívta magához vőlegényét, addig-addig kinalgatta tüzes borokkal, mignem a férfi elaludt. Ekkor azután egy légmentesen záródó ajtóval ellátott fülkébe vitte s rázárta az ajtót. A hűtlen vőlegény csakhamar megfulladt. Hattie kisasszony pedig nyugodtan hallgatta végig a törvényszék halál-ítéletét.

— **(Nem mer.)** Furcsa dolgot mesélnek egymásnak az emberek egy szomszéd községi legényről, akinek nincs más baja, mint hogy hiányzik belőle az a bizonyos valami, a minek »bátorság« a neve. Akként történt a dolog, hogy a legény házasulandó lévén, annak rendje és módja szerint elment két legény pajtásával háztűznézésbe, midőn azonban a kiszemelt leányzó háza elé értek, a vőlegényjelöltet cserben hagyta minden bátorsága s olyan ellenszenvet tanusított a bemenetel iránt, mint valamelyes borju a vágóhid irányában, kereken kijelentvén, hogy:

— Nem merők bemönni.

A vőfélykedő két legény azonban nem hagyta annyiban a dolgot, hanem a megfélemledett legényt olyan gyöngéden tessékelték befelé, hogy a jelölt leányzó házána ajtaja hirtelen kinyilván, a vőlegényjelölt hasra vágódott. Erre persze felbuzdult a jámbor legény s somfasétapálcájával úgy vágta kupán a segítő társát, hogy annak minden kedve elment a vőfélykedéstől. Hogy ebből a furcsán kezdődött háztűznézésből leszen-e lakodalom, azt nem tudjuk, annyi azonban bizonyos, hogy a dolognak a bíróságnál lesz folytatása, hol a megvert legény panaszt emelt támadója ellen.

— **(Amerikaiasan.)** Kedélyesen írja meg egy kis kalandját egy bécsi uriember, a ki nemrég New-Yorkban járt.

Japánból érkeztem New-Yorkba — írja.

— Ah, mily nagyszerű sürgés-forgás. Alig birtam megválni a fifth avenuetől. Az ember csak élete kockáztatásával mehet át az utca

tulsó oldalára. Egyszer csak elém jön egy igen tiszteletreméltó külsejű ur. Megnéz, utánam fordul, aztán angol nyelven kérdi:

— Micsoda furcsa kalapot visel?

Nézem a kíváncsi urat, kinek merészsége mulattatott.

— Japán fajta — mondom és tovább igyekszem, de kalapot emelve karon ragad, és udvariasan szól:

— Kérem jöjjön csak ebbe az üzletbe. Igazán érdekes.

Mielőtt magamhoz tértem volna, leveszi a kalapomat:

— Hm, 6³/₄! Jól van próbálja föl ezt a kalapot. Pompásan illik. Csak 2¹/₂ sterling az ára. Ezt a japán kalapot nem viselheti New-Yorkban. Adja nekem furcsaságnak. Örülök, hogy volt szerencsém. Két és fél sterling! Köszönöm. Isten önnel.

És már kinn is voltam az új szalmakalapommal, a melyet ki is fizettem, bár eszemben sem volt kalapot venni.

Elmondja a bécsi ur azt is, hogy amikor egy vendéglőben »german beert« rendelt a pincér bécsi dialektusban szólta hozzá és meghívta, hogy estére menne a roof gardenra, vagyis függő kertbe, ott cigányok is játszanak. A bécsi követte a tanácsot és estére a deli pincér hozzáült, mint igazi gentleman, a ki már elvégezte a napi dolgát.

— **(Keleti Rózsika.)** Elég jó hangzású név ez már ma a zeneművészek körében. Egy fiatal leány, ki valóban virtuozitással kezeli a cimbalomvesszőket s talán ő eddig az egyedüli, ki abból az egyébként érdes hangszerből szívhez szóló bús akkordokat tud kicsalni. Keleti Rózsika két évvel ezelőtt Abbáziában Vilmos német császár előtt is játszott, ki legmagasabb meglegedését fejezte ki a fiatal művésznőnek. Keleti Rózsika — ki a legnehezebb classikus darabokat ép oly könnyedséggel játsza, mint a milyen szívhezszólóan a bús magyar nótákat s tüzesen a patogó csárdásokat — ma kedden este a »Nádor« kávéházban hangversenyez, hol kitűnő kiszolgálásról, hideg étkekről s valódi kávéházi italokról a »Nádor« jó hírnevű bérlője, Büttner József gondoskodik.

— **(Villamvilágítási álló és függőlámpák.)** csillárok, nemkülönben a legszebb petróleum-függőlámpák, valamint csinos és új majolika díszárúk, nevezetesen virág és gyümölcstartók, állványok, servicek stb. Schönwald Imre ékszerész és órás külön osztályában király-utca, a hattyu-udvarban.

Művészet, irodalom.

○ **Színészet Mohácson.** A mohácsiaknak is van most színházuk. Jeszenszky Dezső színtársulata tartja ott pár nap óta előadásait. A társulat jelesebb tagjai: Turi Mariska, Erdélyi Kornélia, Püspöki Rózsika és Székely Janka; továbbá Miklóssy Gábor, Szaday Ferenc és Jeszenszky Dezső igazgató. Legutóbb a »Katonák«-at, Thury Zoltán színművét adta elő a társulat szép sikerrel.

○ **Jutalomjáték.** A kaposvári színtársulatban most volt B. Csik Irén jutalomjátéka, mely alkalommal a »Bőregér« című, kitűnő operettet adták. Az előadás kitűnő volt, a közönség megtöltötte a színteret s lelkesen tapsolt a jutalmazottnak. Azért tartjuk ezt feljegyzendőnek e helyen, mert Kaposváron szinte halhatlan eset, hogy egy szereplőt négyszer is a lámpák elé tapsol a közönség, ahogy tette ezt B. Csik Irénnel, kit egyuttal tisztelői egy értékes aranylánccal is megleptek, jelképezvén ezzel azt, hogy a közönség szívesen láncolná

a kaposvári szinpadhoz jövőre is a kiváló primadonnát. *Somogyi* Károly szintársulata Kaposvarról Nagybecskerekre megy, hol a jövő hó 1-jével kezdi meg előadásait.

○ **Drámai hősnőkről.** *Tiszay* Dezső társulatának drámai hősnője, *T. Hadrik Anna*, a kiváló tehetségű fiatal hősnő lesz. *Hadrik Annáról* legújabbban egyik fővárosi lapban a következőket olvassuk: „*T. Hadrik Anna*, a kiváló fiatal hősnő, ki az idei nyarat a Városligeti szinkörben töltötte, nagyban emelve a ligeti szinkör drámai előadásainak (»Folt, amely tisztít«, »Vasgyáros«, »Electra«, »Henschel-fuvaros«) nivóját és sikerét, — télire Pécsre megy s *Tiszai* társulatának lesz a drámai primadonnája. Pécsen nagy érdeklődéssel tekintenek az ifjú művésznő szereplése elé, annál is inkább, miután ugy *Temesvárról*, mint a fővárosból a legjobb hír előzi meg s a pécsiek azt hitték, hogy már el sem eresztik őt a fővárosból. Első föllépése Pécsen a *Vasgyáros Claire* szerepében lesz.

○ **Szohner Irén.** *Szohner* Olgának, a *Somogyi*-féle szintársulat volt naivájának nővére, *Szohner Irén*, *Szohner Antal*, miniszteri osztálytanácsos leánya, szintén a színészi pályára lépett. A bécsi *Rajmond-színházban* a »*Baron Muki*« című bohózatban *Aranka* szerepében lép fel holnap először.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

§ **Gondnokság alá helyezés.** A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Kalmár Borbála* attalai lakos elmebaj miatt gondnokság alá lett helyezve.

§ **Vagyontalan perlekedők.** Megtörténik, hogy az embernek pénze nincs, de pöre van. Az ily pörnél aztán két vesztes mindig van: a kincstár a mely megkárosodik s az ügyvéd, a kinek a kamara sózza a nyakába az ingyenes pörököt. A belügyminiszter már két esztendő előtt figyelmeztette a törvényhatóságokat, hogy ne adjanak fűnek-fának szegénységi bizonyítványt. De úgy látszik, nem nagyon használt a rendelet. Most megismételte elődje rendelkezését a belügyminiszter, még pedig szigorubbán és erélyesebb hangon. Az új körrendelet utasítja a közigazgatási hatóságokat, hogy a szegénységi bizonyítványt csakis annak adják ki, a kinek semmi néven nevezendő címen több jövedelme nincsen, mint a menyit az illető lakóhelyén egy közönséges napszám kitesz. Magában a bizonyítványban pedig fel kell tüntetni, hogy mennyi az illetőnek összes jövedelme s mi célra szolgál a bizonyítvány. A bizonyítvány kiállítása előtt a megbízott tisztviselő személyes nyomozást köteles tartani. A jogosulatlanul kiállított bizonyítványokból eredő esetleges károk megtérítésére a kiállító hivatalnok személyes felelősséggel és kártérítéssel tartozik. — Így talán sikerül apasztani az ingyenes pörlekedők számát.

§ **Megverte az apját.** Nem nézhette el a fiu, hogy az apja miként kegyetlenkedik anyjával, miként veri el a szegényt oly sokszor ugyszólván félholtra. Fájt ez a lelkének és a következménye az lett, hogy megfélekedett magáról és egy önfeléd pillanatban tulajdon édes apjára sujtott. Még május 12 én történt *Laskón*, hogy *Kis Ferenc*, ki együtt lakott fiával, *Kis Sándorral*, leütötte az ablakpárkányról a virágcserépeket, melyek csörömpölve hullottak az udvar kövezetére, hol ezer darabra törtek szét. Az apa összeveszett a fiával, nagy csetepaté keletkezett, mely alkalmal a fiu azt is szemére vetette apjának, hogy tegnap majd halálra verte az édes any-

ját. Az apa ellenkezett, a fiu bántani akarta, mire ez fejszét ragadott és a fejsze fokával apját vállcsonton sujtotta, karján pedig a sinkcsontot eltörte. *Kis Ferenc* feljelentette a fiát a törvénynél, az orvosi látéletet is csatolta, mely szerint két hónapig beteg volt és munkaképtelen, sőt az eszéki kórházban is hosszabb ideig ápolták. *Dr. Jellasich* törvényszéki orvos nézete szerint a kéztörés 16—18 nap alatt, nem pedig 2 hónapi időközben gyógyul, azonkívül az eszéki kórház bizonyítványa sem fogadható el, miután nincs szabályszerűen kiállítva, tehát kérte a tárgyalás elhalasztását. Az ügyet tényleg elnapolták, mert előbb a bűnügyi iratokat is be kell szerezni *Dárdáról*, hogy megbizonyosodjanak, vajjon tényleg oly kegyetlenül bánt-e *Kis Ferenc* a feleségével. Az eltérő orvosi jelentéseket pedig felterjesztik az igazságügyi orvosi tanácshoz felülvéleményezés végett.

§ **Hamis bukás.** *Walcz József* szabolcsi lakos vétkes bukás vétsége miatt állt ma a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága előtt. nem vezette rendesen a könyveket, és régen Nem állított össze mérleget, holott erre köteles lett volna, mert mint nagyiparosnak üzletforgalma meghaladta az évi 26—30000 forintot. A törvényszék 30 forint pénzbüntetésre ítélte a vádlottat, mely büntetés esetleg 6 napi elzárásra is változtatható.

Közgazdaság.

□ **Kazánfűtői- és gépkezelői tanfolyam Pécsen.** A pécsi kereskedelmi- és iparkamara a kereskedelemügyi m. kir. miniszterium által kibocsájtott rendeletnek megfelelően szervezett kazánfűtői- és gépkezelői újabb tanfolyamot rendez. A kazánfűtők tanfolyama f. évi október 15-én kezdődik s tart körülbelül 6 hétig. A stabilgép-kezelők tanfolyama ugyancsak f. évi október hó 15-én kezdődik s tart körülbelül 10 hétig. A locomobil, cséplőgép- és gőzeke-kezelői tanfolyam 1900. január 2-án kezdődik s körülbelül március végéig tart. Az előadások hetenkint négyszer és pedig hétköznapokon este 1/8 óratól 1/2 10 óráig, vasárnapokon pedig délelőtt 10—12 óráig tartanak. Rendes tanulók felvételnek a 18-ik életévet betöltött, a pécsi kamara területét képező *Baranya*-, *Somogy*, vagy *Tolnamegyében* lakó oly kovács, lakatos, géplakatos, gépkovács és rézműves iparosok, vagy ezen szakok valamelyikében foglalkozó gyári munkások, kik magyarul írni és olvasni tudnak és ipari foglalkozásukról megfelelő okmányokat felmutatni képesek. A mennyiben a rendelkezésre álló hely megengedi, felvételnek más önnálló iparosok, gyárosok és gazdák is, ha ugyanoly előképzettséget igazolnak. A kazánfűtők tanfolyamára oly napszamosok is felvételnek, kik kazán mellett alkalmazva voltak. A stabilgép kezelői tanfolyamba lépőknek megfelelő bizonyítványokkal kell igazolniok, hogy a kazánfűtők, valamint locomobil és cséplőgépkezelők számára rendszeresített tanfolyamokat sikeresen elvégezték. A kazánfűtők tanfolyamába lépők a beiratkozásnál 2 frt, a másik két tanfolyamba iratkozók ellenben 5—5 frt tandíjat tartoznak fizetni, mely tandíj fizetése alól a tanfolyamot fentartó pécsi kereskedelmi és iparkamara egyes hallgatókat különös méltánylást érdemlő körülmények fennforgása esetében, egészen vagy részben felmenthet. A tanfolyamok végével képesítő vizsgálatok tartanak, melynek alapján a tanfolyamot sikerrel végzett tanulók a gőzkazánfűtők teendőire, vagy a locomobil és cséplőgépek, illetőleg a stabil-gőzgépek kezelésére jogérvényesen képesítettek. A beiratások szeptember hó 24-től október hó 13-áig eszközöltek a pécsi kereskedelmi és iparkamara titkári hivatalában. Vidékiek levélben is jelentkezhetnek.

□ **A tőzsdei táviratok.** A kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy a budapesti gabona-tőzsde árzárlatairól a posta- és táviró hivata-

taloknak megküldött táviratokban a budapesti központi táviróhivatal ezentúl a gabona árak után az irányzatot is (például lanya, szilárd stb.) hivatalból táviratilag közölje. Ennek alapján a postafőigazgatóság fölhívja a gabona-tőzsde árzárlatainak vételével és közszemlére kifüggesztésével megbízott hivatalokat, hogy a budapesti gabonaárfolyam árzárlataiban a táviratilag közölt irányzatot is a megfelelő nyomtatványon mindig jegyezzék föl.

□ **A rabmunka és a kisipar.** A kereskedelmi és igazságügyi miniszterhez több kérvény érkezett a nyár folyamán az ellen a káros verseny ellen, melylyel a letartóztató intézetekben levő elítéltek ipari munkája a különben is válságos helyzetbe jutott kisiparosokra nehezedik. A fölterjesztések ennek a konkurrenciának a megszüntetését, illetőleg azt kérik, hogy a letartóztató intézetekben levő elítélteket a kisipar körén kívül eső, egyébnemű munkával foglaltassák. Megfigyelésre méltó eszmét vetett föl e petícióknak egyike, azt tudniillik, hogy a letartóztató intézetekben a hadsereg és honvédség felszereléséhez tartozó oly cikkeket állítsanak elő, a melyeket eddig a nagyipar produkált. Az igazságügyi kormány, mint tudva van, már a múlt évben kísérleteket tett a raboknak mezei munkával való foglalkoztatására s a jelenlegi miniszter elődje a képviselőház pénzügyi bizottsága előtt úgy nyilatkozott, hogy ezek a kísérletek tényleg be is váltak.

TÁVIRATOK.

— **Szell Kálmán Bécsben.**

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Szell Kálmán* miniszterelnök Bécsben *Kautz dr.* -ral konferált. Holnap a király kihallgatáson fogadja a miniszterelnököt.

— **Stefánia utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Stefánia* özvegy trónörökösne *Darmstadiba* érkezett.

— **A pestis.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Bombayban* az európaiak között a pestis terjed.

— **A Dreyfus-ügy következménye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Párisban Gallifet* hadügyminiszter rendeletet bocsájtott ki, hogy a francia tiszteknek engedelem nélkül nem szabad résztvenniök a német, ausztriai és olaszországi hadgyakorlatokon és viszont ezeknek a francia hadgyakorlatokon.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán tizezer koronát nyert a 91.687 számú sorsjegy; ötezer koronát nyertek a 18.989, a 25.827, a 62.187 és a 95.189 számú sorsjegyek.

— **Palásthy püspök meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Palásthy Pál* esztergomi kanonok, sareptai felszentelt püspök, az esztergomi biborosérsek segédpüspöke. Esztergomban meghalt. Az elhunyt főpap 1825-ben született a zemplénmegyei *Magyar-Izsépen*. A kassai püspökség papnevelőintézetébe lépén, *Budapesten* végezte a teológiát s 1848-ban szenteltetett pappá. Volt segédlelkész több helyen, de teológiai munkássága révén már 1855-ben az egyetemre hivatott meg, hol az erkölcstan tanára lett. Esztergomi kanonokká 1871-ben neveztetett ki s 1886-ban lett sareptai felszentelt püspök. A „*Religio*“ című vallás-erkölcsi lapot szerkesztette 1864—1868. években s dolgozott más lapokba is. Több

theologiai munkát adott ki s három kötetben megírta a Palástyak ősi családjának történetét is.

— **Az árviz.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Apatinban tegnap óta tartó eső az árviz elleni védekezést annyira megnehezítette, hogy a hatóság kénytelen betömetni a községbeli árkokat. A töltések átáztak. A Duna tegnap óta szemmel láthatólag apad.

— **Az algiri antiszemita vezér.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Párisban a Figaro azt írja, hogy Max Regis tegnap este hajón Alicantebe érkezett.

— **Nagy vihar.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Madridból: írják, Granada Sevilla tartományokban nagy vihar volt, a melynek több emberélet esett áldozatul.

— **A polnai vérvád.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Prágából jött jelentés szerint Hülzner a vizsgálóbíró elé vezette magát és azt mondta, hogy Hruza Ágnes két ember gyilkolta meg, és pedig Erbmann Josua és Wasserman Salamon. Hülzner tagadja, hogy valami része lett volna a gyilkosságban és azt mondja, hogy a bottal a kezében csak a tett színhelyén örködött. A kuttenbergi kerületi törvényszék a Hülzner vádolta két embert körözteti.

— **Halálos szerencsétlenség.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Debreczenben borzalmas halálos végű szerencsétlenség történt vasárnap reggel a debreceni vasuti állomáson. Egeressy János vasuti főkalauz két mozdony közé került, és a szerencsétlen embert darabokra szakították. A holttest részeit csak nagy nehezen tudták összeszedni. Egeressy családos ember volt, négy gyermek atyja. Január elsejével ment volna teljes fizetésének allandó kiszolgáltatásával nyugdíjba.

— **Petőfi ünnep.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Nagykárolyban a Petőfi ünnep a városház nagytermében 11 óra 50 perckor vette kezdetét, a mely ez alkalomból zsufozásig megtelt. Nagy László alispán szép megnyitó beszédben méltatta az ünnep jelentőségét, utána gróf Hugonnay mint a kultuszminiszter képviselője üdvözölte az ünneplőket. Bartók Lajos lelkesen fejtegette Petőfi és Kölcsey szellemi rokonságát. Ábrányi Emil nagyhatású emlékeztetést olvasott föl Petőfiről.

Pósa Lajos költeményével aratott sikert. Végül Bodnari Kölcsey és Petőfi költszetét méltatta. A szózat eléneklése után a közönség a permetező eső dacára lovas bandériummal elén sorra járta a házakat, hol Petőfi megfordult. Emléktáblát kapott az a ház, hol először látta Juliát, aztán hol először táncolt vele, végül hol a liberális ifjuság megvédte Petőfit a rátámadt conservatívek ellen. Aztán a megyeházban 250 teritekü bankett, — a színházban diszeledés, kivilágítás.

— **Megtámadott katolikus kör.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) El Terrolban, (Spanyolország) mintegy 3000 főből álló tömeg megtámadta a katolikus kör helyiségét. Az őrség közbelépett, többen megsebesültek.

— **A belgrádi összeesküvők.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Belgrádban a törvényszék épületeire tegnap egy hirdetvényt tettek ki, a mely szerint az ő felsége elleni merénylet ügyében hétfőn délelőtt 8 órakor hirdetik ki az ítéletet.

Belgrádból érkező mai távirat szerint Knezevichet halálra, Gyurics érseket, Milanovicot, Alamuticset, Zifkovicot, Novakovicot, Paocsevicset, Protics szerkesztőt és többeket súlyos börtönre ítélték. A többiek kisebb nagyobb büntetést kaptak. Pasics volt minisztert öt évi, Tausanovicot kilenc évi fogházra ítélték. Knezevicet ma délután felakasztották.

Hirdetések.

Gyakornok

egy helybeli bornagykereskedésben azonnali belépésre kerestetik. Ajánlatok „A. G. 523“ jelige alatt kéretnek.

Nemcsak mondva, de valóban

a legjobb minőségű kávét és egyébnemű finom fűszerárut, u. m.

Mandolát, olasz rizsát, valódi angol tea-rumot, orosz- és chinai teát, francia pezsgő és cognac, galicziai likőrök és Teutsch-féle csemegeborok, friss prágai sonka és szalámi, kevert tea-sütemények, Máger-féle csukamájolaj, finom hazai szőlő és czukorka stb., csak

Bayer Ferencznél

Széchenyi-tér 8. (Piacsek-ház) kapható.

1031./1899.

végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsvaradi kir. járásbíró-ság 1899. évi V. II. 109. számú végzése következtében Hirsch Lajos javára, Patonay Sándor ellen 600 frt s jár. erejéig 1899. évi május hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1245 frt 90 kr-ra becsült házi bútor, gazdasági állatok és felszerelés, szikviz gyár és szerelékéből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

10253.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint birtokbíró-ság közhírré teszi, hogy Pécs szab. kir. városnak a pécsi székesegyház tulajdonát képező s a pécsi 764. sz. betétben 7502./2. és 7503 hrsz. a. felvett 22 hold és 1147 □ öl rét megszerzése céljából a kisajátítási jogot engedélyezvén a kir. törvényszék a kártalanítási eljárás megkezdésére határnapul 1899. évi október hó 12-ik napjának d. e. 9 óráját Peitler Imre kir. törvszéki bíró elé kitűzte.

Kelt Pécsen, a kir. törvszék, mint polg. bíróságnak, 1899. június 21-én tartott üléséből

Sávell
elnök.

Hanik
jegyző.

Nyomatott Taizs Józsefnél Pécsen, 1899.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíró-ság 1899. évi V. III. 218. számú végzése folytán 600 frt tőkekövetelés, ennek 1899. április hó 1. napjától járó 6% kamatai, váltódij és eddig összesen 29 frt 68 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Vasason leendő eszközésére 1899. évi szeptember hó 28-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pécsen, 1899. évi szeptember hó 12-ik napján.

Fonyó István.
kir. bir. végrehajtó.

Vigadóban!

Zóna reggeli!

Marhahus-gulyás	6	kr.
Borjupörkölt	6	"
Savanyu tüdő	6	"
Vese-velővel	6	"
Tormás kalbász	6	"
vagy " lével	6	"
Caviár	6	"
1 drb. sardinia	6	"
1 " csiga	6	"

Szóval minden étel 6 krajczár!

Pilseni sör a javából!

1 korsó	18	kr.
1 kis pohár	11	"

Azonfelül a közkedveltségű Hirschfeld-féle **Salon-sör** rendes árákkal.

Valódi ó, már régen nálam elfekvő **boraimat** a n. é. közönségnek ajánlva, azon reményemnek adok kifejezést, hogy ezen új vállalatomban is szíves támogató-sukban részesíteni kegyeskednek.

Csütörtökön és szombaton este népzenekar.

Kiváló tisztelettel

HIRCZI FERENCZ
Vigadó-bérlő.